

การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาท
สมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6
นครเชียงราย

จตุพล นามนาย

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มีนาคม 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยพะเยา

การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6
นครเชียงราย

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มีนาคม 2562
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยพะเยา

ENHANCING ENGLISH SPEAKING AND WRITING SKILL BY USING ROLE-PLAY OF
MATTHAYOMSUKSA 2 STUDENTS MUNICIPALITY 6
SCHOOL CHIANG RAI

An Independent Study in Partial Fulfillment of Requirements
for the Master of Education in Curriculum and Instruction
March 2019

Copyright of University of Phayao

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรื่อง

การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6

นครเข็ยงราย

ของ จตุพล นามนาย

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ของมหาวิทยาลัยพะเยา

..... อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

(ดร. เกศราพรรณ พันธุ์ศรีเกตุ คงเจริญ)

..... คณบดีวิทยาลัยการศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ นพรัตน์)

เรื่อง:	การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย
ผู้ศึกษาค้นคว้า:	จตุพล นามนาย, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน), มหาวิทยาลัยพะเยา, 2561
อาจารย์ที่ปรึกษา:	ดร. เกศราพรรณ พันธุ์ศรีเกตุ คงเจริญ
คำสำคัญ	การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ, กิจกรรมบทบาทสมมติ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อศึกษาทักษะด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย มีจำนวนประชากรทั้งหมด 12 ห้องเรียนจำนวน 409 คน โดยสุ่มได้กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2.12 จำนวน 30 คนจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 3 ชนิดคือ แผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ แบบประเมินความสามารถด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยใช้แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า T-test ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.27/93.34 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักเรียนในการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียน โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระดับความพึงพอใจต่อการเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.93 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยากรู้ให้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ จัดรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการเรียนการสอน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.93) รองลงมาคือ กิจกรรมบทบาทสมมติเหมาะสำหรับการพัฒนาทั้งทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีบทบาทเป็นเพียงผู้ชี้แนะและชี้แนะ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03)

Title: ENHANCING ENGLISH SPEAKING AND WRITING SKILL BY USING ROLE-PLAY OF
MATTHAYOMSUKSA 2 STUDENTS MUNICIPALITY 6
SCHOOL CHIANG RAI

Author: Jatupon Namnai, Independent Study: M.Ed. (Curriculum and Instruction), University of Phayao,
2018

Advisor: Dr. Ketsaraphan punsrikate Khongcharoen

Keyword Enhancing English Speaking and Writing Skill Role play

ABSTRACT

The purposes of this research were to develop a learning activity plan using role-plays to improve speaking and writing skills, to study speaking and writing skills by using role play activities and to study the satisfaction toward learning activities by using role play by Matthayomsuksa 2 Students. The population was Matthayomsuksa 2 student of Municipality 6 School. The amounts of the student were 409 students. The samples were the students in Matthayomsuksa 2.12 of Municipality 6 School Chiang Rai. The amounts of the samples were 30 students by using Cluster Random Sampling. The instruments for this research were lesson plans to organize learning activities by using role plays activities, English Speaking and Writing Assessment form, and the Satisfaction Assessment Form for Mathayomsuksa 2 Students of Municipality 6 School Chiang Rai. Percentage, Mean, Standard Deviation and T-test were used for data analysis. The results of this research were 1. The efficiency of learning and development of English speaking and writing skills by using the role play activities of Mathayom Suksa 2 students was 84.27 / 93.34 which was higher than the criterion of 80/80. 2. Learning Achievement of Matthayomsuksa 2 Students in Speaking and Writing Skills Using Student Role-play was higher than before study at the statistical significance of .01 level. 3. Satisfaction of Matthayomsuksa 2 students in the development of speaking and writing skills using the student role play activities was statistically significantly higher than before learning at the .01 level. The overall satisfaction level was at the highest level. The mean was 4.93. When considering each item, it was found that using role-play in others subject was at the first highest level (The mean was 4.93), role-play was suitable to develop speaking and writing skills was at the second highest level (The mean was 4.90), and teacher can be lead the students to joined role-play activities was at the third highest level (The mean was 4.03).

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณ นายประชวน เขื่อนเพชร ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล 6 นคร เชียงราย ที่ให้โอกาสแก่ผู้วิจัยได้ไปศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูลที่โรงเรียนเทศบาล 6 นคร เชียงราย ดร. เกศราพรรณ พันธุ์ศรีเกตุ คงเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษาการทำวิจัย ที่คอยกระตุ้น คอยช่วยชี้แนะ คอยช่วยตรวจสอบ และคอยให้คำปรึกษาต่าง ๆ แก่ผู้วิจัย เพื่อให้ผู้วิจัยได้ทำวิจัย ให้ประสบผลสำเร็จด้วยดี นางดิ่งธิดา ธรรมวัง นางสาวพิศ ไชยพลงาม และนายอนุพงศ์ เทพเสน คุณครูผู้สอนที่โรงเรียนเทศบาล 6 นคร เชียงราย ที่สละเวลาช่วยผู้วิจัยตรวจสอบ ปรับปรุง ชี้แนะ ในการทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในฐานะผู้เชี่ยวชาญ นางพิรุณรัตน์ นันตา คุณครูผู้สอนที่ โรงเรียนเทศบาล 6 นคร เชียงราย ที่คอยให้คำปรึกษาในการทำวิจัย

ขอขอบคุณบุคลากรทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยพะเยาทุกท่านที่คอยให้คำปรึกษา คำชี้แนะของการดำเนินเอกสารสำคัญต่าง ๆ ตามระเบียบของมหาวิทยาลัย และขอขอบคุณทุก ๆ คนในครอบครัวที่ให้อำนาจใจและสนับสนุนในการทำวิจัยครั้งนี้ให้ประสบผลสำเร็จไปด้วยดี

จตุพล นามนาย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญ	1
คำถามการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.....	7
แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ).....	17
การพูด	19
การเขียน.....	27

กิจกรรมบทบาทสมมติ.....	32
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	36
ความพึงพอใจ.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	37
กรอบแนวคิดวิจัย.....	40
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	41
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	41
เครื่องมือที่ใช้.....	42
การสร้างและการทดลองใช้เครื่องมือ.....	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะ การพูด และการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80.....	51
ตอนที่ 2 ผลการวัดทักษะด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดย การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	52
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัด กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ.....	54
บทที่ 5 บทสรุป.....	56
สรุปผลการศึกษา.....	56
อภิปรายผลการวิจัย.....	57
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	60
บรรณานุกรม.....	62

ภาคผนวก	66
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	67
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	72
ภาคผนวก ง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 5 แผนการเรียนรู้	73
ภาคผนวก จ แบบวัดทักษะด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล6 นครเชียงราย.....	86
ภาคผนวก ช แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาการพูดและการเขียน ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน เทศบาล 6นครเชียงราย โดยใช้แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ.....	94
ภาคผนวก ซ รูปภาพกิจกรรม	95
ประวัติผู้วิจัย	98

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูด และการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย	51
ตาราง 2 แสดงผลการวัดทักษะทางด้านการพูดก่อนและหลังเรียนโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01.....	52
ตาราง 3 แสดงผลการวัดทักษะทางด้านการเขียนก่อนและหลังเรียนโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	53
ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ	54

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดวิจัย	40
---------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมนุษย์นั้นมียุคสมัยหลักที่สำคัญที่ใช้ในการดำรงชีวิต อันได้แก่ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นสิ่งสำคัญที่มนุษย์ไม่สามารถขาดได้ แต่อย่างไรก็ตามยังมีอีกหนึ่งสิ่งซึ่งมนุษย์เรานั้นไม่สามารถขาดได้ เนื่องจากสิ่งนี้เปรียบเสมือนกับสิ่งของ อุปกรณ์ หรือเครื่องมือที่ทำให้อยู่รอดที่เรียกว่า ภาษา เพราะมนุษย์เรานั้นใช้ภาษาให้เกิดประโยชน์มากมายในการดำเนินชีวิต คือ การเรียนการศึกษา การแสวงหาความรู้ การหางานหรือการประกอบอาชีพในอนาคต และที่สำคัญ คือ การติดต่อสื่อสารเพื่อเหตุอันจำเป็น การพูดคุย ติดต่อค้าขาย แต่ที่สำคัญ คือ การเสริมสร้างความสัมพันธ์และมิตรไมตรีในเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้แพร่หลายทั่วโลก นั่นก็หมายความว่า ภาษาอังกฤษนั้นเป็นภาษาที่ถูกใช้โดยมนุษย์ที่อาศัยอยู่หลาย ๆ ประเทศทั่วโลก ซึ่งประเทศไทยก็เช่นกัน ประเทศไทยนั้น ได้ใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการเรียนการสอนในทุกๆระดับชั้น เมื่อศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช แล้วนั้น จะทราบว่าในปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญและมีบทบาทในการศึกษาไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากคนไทยและนักเรียนในประเทศใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง รวมไปถึงการใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร การเรียนการศึกษา การแสวงหาความรู้ การหางานหรือการประกอบอาชีพในอนาคต รวมไปถึงการสร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติอื่นและวิสัยทัศน์ของบุคคลทั่วไปในโลกอีกด้วย และกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศได้กำหนดความคาดหวังให้ผู้เรียนใช้ว่าจะต้องใช้ภาษาต่างประเทศในการศึกษา หาความรู้ ประกอบอาชีพ รวมถึงเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรม และสังคมอื่น ๆ ทั่วโลก และสามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้เรียนมานั้นได้เป็นอย่างดี

ถึงแม้ว่าภาษาอังกฤษจะเป็นภาษาที่สองสำหรับคนไทย แต่คนไทยก็ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควรโดยเฉพาะการทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งสาเหตุและปัจจัยต่าง ๆ ทั้งนี้ ญัฎฐ์นรี ฤทธิรัตน์ และธัญภา ชีระมณี (2558) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยมีหลายประการ ได้แก่ การกลัวผู้ฟังไม่เข้าใจในสิ่งที่สื่อสาร ขาดการฝึกฝนและการใช้ภาษาอังกฤษกับ

อาจารย์ นึกเป็นภาษาไทยก่อนพูดเป็นภาษาอังกฤษ มีความรู้ทางคำศัพท์น้อยทำให้คิดคำศัพท์ไม่ออก ไม่มีคู่มือในการสนทนา และกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ จากผลวิจัยนี้ทำให้การพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยเป็นไปอย่างล่าช้า หรือ พัฒนาได้ช้านั่นเอง ยิ่งไปกว่านั้น บวรจิต พลจันทร์ (2551) ยังได้อธิบายอีกว่า ปัญหาที่ทำให้นักเรียนขาดทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษคือ ความวิตกกังวล ไม่มีความกล้าแสดงออก กลัวที่จะพูดผิดพลาด ใฝ่ใจกรรม และขาดความมั่นใจในการพูด ซึ่งทำให้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้นขาดประสิทธิภาพและต้องรีบแก้ไขปัญหานี้อย่างเร่งด่วนและในการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ นั้น ก่อนที่นักเรียนจะได้ปฏิบัติกิจกรรมบทบาทสมมติ นักเรียนจะต้องมีการเตรียมบทบาทคำพูดโดยวิธีการเขียนซึ่ง สุภัทรา อักษรนุเคราะห์ (2532) ได้อธิบายไว้ว่าการเขียนบทสนทนาที่กำหนดสถานการณ์ให้ นั้น เป็นการเขียนเพื่อการสื่อสารประเภทหนึ่ง ดังนั้นจะสามารถสรุปได้ว่า ก่อนที่นักเรียนจะทำการปฏิบัติกิจกรรมบทบาทสมมติ นั้น นักเรียนจะต้องมีการเตรียมการโดยการเขียนบทคำพูดก่อน เมื่อพูดถึงทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของคนไทยแล้วนั้น จะพบว่า นักเรียนขาดทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเนื่องจากไม่สามารถเขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และรูปแบบของการเขียน ปิยวรรณ รุ่งวรพงศ์ (2557) ดังนั้น จะสรุปได้ว่าหากนักเรียนขาดทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษในการแต่งบทสนทนาในการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ จะส่งผลให้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเกิดความผิดพลาดเนื่องจากพูดผิดพลาดไวยากรณ์

จากปัญหาการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นถึงปัญหาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษที่ส่งผลด้านลบต่อพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนของนักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงตัดสินใจที่จะเลือกวิธีหรือกิจกรรมที่สามารถพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ นั่นคือ กิจกรรมบทบาทสมมติ หรือ สถานการณ์จำลอง ซึ่งเป็นกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถและทักษะในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ดลนภา มิถาลา (2548) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง พบว่า นักเรียนมีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีและมีความรู้เพิ่มมากขึ้น รวมถึงมีความกล้าแสดงออกและความมั่นใจในการพูดหรือสื่อสารภาษาอังกฤษ และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนนักเรียนด้วยกันอีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้น บวรจิต พลจันทร์ (2551) ยังได้อธิบายผลของการใช้บทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไว้ว่า นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นหลังจากการทำกิจกรรมโดยใช้บทบาทสมมติ จากเหตุผลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ นั้นสามารถพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้จริง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงอยาก

ที่จะพัฒนาทักษะทางด้านการพูดภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้งด้านการพูดและการเขียน ผู้วิจัยจึงตัดสินใจที่จะนำกิจกรรมบทบาทสมมติมาเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย

คำถามการวิจัย

กิจกรรมบทบาทสมมติสามารถพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้หรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาทักษะด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ ที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้แผนการกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีประสิทธิภาพ
2. นักเรียนมีทักษะทางด้านด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น
3. นักเรียนมีความสนใจต่อวิชาภาษาอังกฤษจากกิจกรรมบทบาทสมมติ
4. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน กลุ่มสาระวิชาภาษาอังกฤษในการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย อำเภอเมือง จังหวัด เชียงราย ทั้งหมด 12 ห้องเรียนจำนวน 409 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย อำเภอเมือง จังหวัด เชียงราย ทั้งหมด 12 ห้องเรียนจำนวน 409 คน โดยได้กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2.12 จำนวน 30 คนจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2561

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น

การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2. ตัวแปรตาม

2.1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้การพูดและการเขียน ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ 80/80

2.2 ทักษะด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ ที่เรียนโดยการใช้กิจกรรม บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ ที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

เนื้อหาการวิจัย

เนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เรื่องใกล้ตัว ซึ่งประกอบด้วย แผนจัดการเรียนรู้อันทั้งหมด 5 แผนกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ครอบครัวของฉัน
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง โรงเรียนของฉัน
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง อาชีพในอนาคตของฉัน
4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สัตว์ที่ฉันชอบ
5. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การทำอาหาร

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาในการทดลอง 10 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ** หมายถึง การทำให้ การพูดและการเขียนภาษาอังกฤษมีความก้าวหน้าและสามารถใช้ทักษะได้ดีขึ้น และคล่องแคล่วขึ้นจาก

2. **การพูด** หมายถึง การสื่อสารของมนุษย์ที่ใช้อวัยวะที่เรียกว่าปาก ควบคุมกับกล่องเสียงเพื่อเปล่งเสียงออกมาเป็นคำหรือประโยค เพื่อใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคลหรือระหว่างกลุ่มคน ซึ่งจะอาศัยตัวแปรที่เรียกว่า ภาษา เป็นตัวกลางในการสื่อความหมายของคำที่เปล่งออกมา หรือสิ่งที่พูดออกมา

3. **การเขียน** หมายถึง การสื่อสารประเภทหนึ่งของมนุษย์ที่ต้องได้รับการฝึกฝนจนปฏิบัติได้ โดยใช้ตัวอักษร สัญลักษณ์ หรือ รูปภาพในการสื่อสารและสื่อความหมายกับบุคคลอื่น ๆ

4. **กิจกรรมบทบาทสมมติ** หมายถึง กิจกรรมที่ให้นักเรียนรู้จักการจำลองเหตุการณ์ เพื่อเลียนแบบสถานการณ์จริง และให้นักเรียนแสดงบทบาทนั้น ๆ โดยมีการแลกเปลี่ยนสนทนากันเพื่อฝึกทักษะการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

5. **แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง แบบประเมินทักษะและประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

6. **ความพึงพอใจ** หมายถึง ความรู้สึกด้านบวก หรือ ลบของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดและการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล6 นครเชียงรายมีทักษะทางด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล6 นครเชียงราย ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสามารถพัฒนาทักษะทางด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษได้

3. นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีความพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ผู้วิจัย ได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีความสำคัญต่อการทำวิจัยเพื่อนำมาอ้างอิง และสนับสนุนสมมติฐานและคำถามของการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
  - 1.1 จุดมุ่งหมายและสาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลาง
  - 1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
  - 1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
  - 1.4 คุณภาพผู้เรียน
2. แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
  - 2.1 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้
  - 2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
  - 2.3 เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ
3. การพูด
  - 3.1 ความหมาย
  - 3.2 ความสำคัญของการพูดเพื่อการสื่อสาร
  - 3.3 องค์ประกอบของการพูดเพื่อการสื่อสาร
  - 3.4 ระดับความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร
  - 3.5 วิธีการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. การเขียน
  - 4.1 ความหมาย
  - 4.2 ความสามารถทางการเขียน
  - 4.3 องค์ประกอบของการเขียน
  - 4.4 แนวทางการสอนเขียน

- 4.5 การเขียนเพื่อการสื่อสาร
- 4.6 การสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร
- 4.7 ขั้นตอนการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร
- 4.8 ลักษณะกิจกรรมที่ใช้ในการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร
- 4.9 การประเมินผลทักษะการเขียน
5. กิจกรรมบทบาทสมมติ
  - 5.1 ความหมาย
  - 5.2 รูปแบบการใช้
  - 5.3 ประโยชน์
  - 5.4 หลักการและขั้นตอนการนำไปใช้
6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
  - 6.1 ความหมาย
  - 6.2 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
7. ความพึงพอใจ
  - 7.1 ความหมาย
  - 7.2 แนวทางการวัดความพึงพอใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 8.2 งานวิจัยนอกประเทศ
9. กรอบแนวคิดวิจัย

หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่ใช้ในการอ้างอิงงานวิจัย นั่นคือหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายและสาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลาง

เนื่องจากปัจจุบัน ภาษาต่างประเทศหลายภาษา มีสำคัญมากเพราะนอกจากจะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในประเทศไทยแล้ว ยังเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ในปัจจุบันใช้ในการติดต่อสื่อสาร หาความรู้ และประกอบอาชีพในอนาคตแล้ว ภาษาต่างประเทศยังทำให้

มนุษย์ทุกคนในสังคมเรียนรู้ และเข้าใจถึงความหลายหลายทางวัฒนธรรม สังคมโลก รวมไปถึง ความเป็นมิตรไมตรี ความร่วมมือกันระหว่างประเทศ และการถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียน มาไปยังบุคคลอื่น และสังคมอื่น ๆ อีกด้วย ซึ่งภาษาต่างประเทศที่ระบุอยู่ในหลักสูตรแกนกลาง ชั้นพื้นฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้แก่ อังกฤษ จีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เยอรมัน อาหรับ และภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน เนื่องด้วยเหตุผลเหล่านี้ กลุ่มสาระวิชา ภาษาต่างประเทศจึงมีความคาดหวังให้ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศในการศึกษา หาความรู้ ประกอบอาชีพ รวมถึงเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรม และสังคมอื่น ๆ ทั่วโลก และสามารถ ถ่ายทอดความรู้ที่ได้เรียนมาได้นั้น (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ, 2551) มีสาระสำคัญ ดังนี้

1.1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ใช้ภาษาต่างประเทศในทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลต่าง ๆ และสามารถนำข้อมูลมาตีความ นำเสนอ คิตรวจยอด และแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ รวมไปถึงการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสมอีกด้วย

1.2 ภาษาและวัฒนธรรม ใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา สามารถวิเคราะห์ แยะแยะความเหมือน ความต่างทางภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง

1.3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อที่จะใช้เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่นๆ เพื่อหาความรู้และเปิดโลกทัศน์

1.4 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันทั้งใน และนอกห้องเรียนชุมชน สังคมโลก เพื่อเป็นเพื่อมือในการศึกษา ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนความรู้กับคนในสังคมทั่วโลก

2. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

การกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางชั้นพื้นฐาน การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวง ศึกษาธิการ, 2551) มีดังต่อไปนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความจากเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อต่าง ๆ พร้อมทั้ง แสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ ภาษา และสามารถแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น
ในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
และสามารถนำไปใช้อย่างเหมาะสมได้

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือน ความต่างของภาษาและวัฒนธรรมของ
เจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต. 3.1 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อที่จะใช้เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่น ๆ เพื่อหาความรู้และเปิด
โลกทัศน์

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา
ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ
การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

3. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

การกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) มีดังต่อไปนี้

สาระการเรียนรู้

รหัสตัวชี้วัด ต 1.1 ม.2/1

ตัวชี้วัด ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย เช่น
การทำอาหารและเครื่องดื่ม การประดิษฐ์การใช้ยา/สลาภยา การบอกทิศทาง การใช้อุปกรณ์

1. Passive Voice ที่ใช้ในโครงสร้างประโยคง่าย ๆ เช่น is/are + Past Participle

2. คำสันธาน (conjunction) เช่น and/but/or/ before/after etc.

3. ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,... Second,... Third,... Fourth,... Finally,... etc.

รหัสตัวชี้วัด ต 1.1 ม.2/2

ตัวชี้วัด อ่านออกเสียงข้อความ ข่าวประกาศ และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1. ข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อยกรอง
2. การใช้พจนานุกรม
3. หลักการอ่านออกเสียง เช่น
  - 3.1 การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ
  - 3.2 การออกเสียงเน้นหนัก-เบาในคำและกลุ่มคำ
  - 3.3 การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค
  - 3.4 การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ
  - 3.5 การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน
  - 3.6 การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ

รหัสตัวชี้วัด ต 1.1 ม.2/3

ตัวชี้วัด ระบุ/เขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1. ประโยคหรือข้อความ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหารเครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศการศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,750-1,900 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)
2. การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟ แผนภูมิ แผนผัง ตาราง ภาพสัตว์สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่าง ๆ โดยใช้ Comparison of adjectives/adverbs/Contrast: but, although/Quantity words เช่น many/much/a lot of/lots of/some/any/a few/few/a little/little etc.

รหัสตัวชี้วัด ต 1.1 ม.2/4

ตัวชี้วัด เลือกรหัสข้อเรื่อง ใจความสำคัญ บอกรายละเอียดสนับสนุน (supporting detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างง่าย ๆ ประกอบ

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1. บทสนทนา เรื่องสั้น และเรื่องจากสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์

2. การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่องใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่องเช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่

2.1 Yes/No Question

2.2 Wh-Question

2.3 Or-Question etc.

3. ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นการให้เหตุผล และการยกตัวอย่าง เช่น I think.../I feel.../I believe...

3.1 คำสันธาน (conjunctions) and/but/or/because/so/before/after

3.2 ตัวเชื่อม (connective words) First,...Next,... After,... Then,... Finally,... etc.

3.3 Tenses: present simple/present continuous/present perfect/past simple/future tense etc.

3.4 Simple sentence/Compound sentence

รหัสตัวชี้วัด ต 1.2 ม.2/1

ตัวชี้วัด สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ตัว และจำนวนการตอบรับ การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

รหัสตัวชี้วัด ต 1.2 ม.2/2

ตัวชี้วัด ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายตามสถานการณ์

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย

รหัสตัวชี้วัด ต 1.2 ม.2/3

ตัวชี้วัด พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น Please.../..., please./I'd like.../I need.../May/Can/Could...?/Yes,.../Please do./Certainly./Yes, of course./Sure./Go right ahead./Need some help?/What can I do to help?/Would you like/any help?/I'm afraid.../I'm sorry, but.../Sorry, but... etc.

รหัสตัวชี้วัด ต 1.2 ม.2/4

ตัวชี้วัด พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

คำศัพท์ ลำนวนภาษา ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน

รหัสตัวชี้วัด ต 1.2 ม.2/5

ตัวชี้วัด พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม และประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียงดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์สถานการณ์ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice./Very nice./Well done!/Congratulations on.../I like...because.../I love... because.../I feel... because.../I think.../I believe.../I agree/ disagree.../I'm afraid I don't like.../I don't believe.../I have no idea.../Oh no! etc.

รหัสตัวชี้วัด ต 1.3 ม.2/1

ตัวชี้วัด พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

การบรรยายข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม ประจำวัน ประสบการณ์ ข่าว/ เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นเกมกีฬา/ดนตรี การฟังเพลง การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษาสภาพสังคม เศรษฐกิจ

รหัสตัวชีวิต ต 1.3 ม.2/2

ตัวชีวิต พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง (topic) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง การวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ประสพการณ์ ภาพยนตร์ กีฬา ดนตรี เพลง

รหัสตัวชีวิต ต 1.3 ม.2/3

ตัวชีวิต พุดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และประสพการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

การแสดงความคิดเห็นและการให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับกิจกรรม เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และประสพการณ์

รหัสตัวชีวิต ต 2.1 ม.2/1

ตัวชีวิต ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาสตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

การใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทางประกอบการพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ

รหัสตัวชีวิต ต 2.1 ม.2/2

ตัวชีวิต อธิบายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

ความเป็นมาและความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา

รหัสตัวชีวิต ต 2.1 ม.2/3

ตัวชีวิต เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมตามความสนใจ

สาระเรียนรู้แกนกลาง

กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

รหัสตัวชี้วัด ต 2.2 ม.2/1

ตัวชี้วัด เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือน และความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1. การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือน และความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
2. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

รหัสตัวชี้วัด ต 2.2 ม.2/2

ตัวชี้วัด เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

รหัสตัวชี้วัด ต 3.1 ม.2/1

ตัวชี้วัด ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

การค้นคว้า การรวบรวม การสรุปและการนำเสนอข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

รหัสตัวชี้วัด ต 4.1 ม.2/1

ตัวชี้วัด ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน

รหัสตัวชี้วัด ต 4.2 ม.2/1

ตัวชี้วัด ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

รหัสตัวชี้วัด ต 4.2 ม.2/2

ตัวชี้วัด เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

การใช้ภาษาต่างประเทศในการเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน เช่น การทำหนังสือเล่มเล็กแนะนำโรงเรียน การทำแผ่นปลิว ป้ายคำขวัญ คำเชิญชวน แนะนำโรงเรียน การนำเสนอข้อมูลข่าวสารในโรงเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ

4. คุณภาพผู้เรียน

ในการศึกษาในกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศนั้น นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ดังนี้

4.1 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4.1.1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน การอ่านออกเสียง ข้อความ นิทาน บทกลอนสั้น ๆ ได้ถูกต้องหลักการอ่าน เลือกรหรือรูปประโยคและข้อความที่ถูกต้องตรงตามความหมาย บอกสัญลักษณ์ ใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและการอ่าน

4.1.2 พูดและเขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง ขอร้อง อนุญาต แนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ ปฏิเสธ รวมถึงพูดและเขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว รวมถึงพูดหรือเขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ พร้อมทั้งระบุเหตุผลประกอบ

4.1.3 พูดและเขียนเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตารางแสดงข้อมูล ฟัง อ่าน และพูดแสดงความคิดเห็นกับเรื่องต่าง ๆ ได้

4.1.4 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง กริยาท่าทางสุภาพอ่อนน้อมตามมารยาททางสังคม ได้อย่างเหมาะสม ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง ความเป็นอยู่ของเจ้าของ ภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

4.1.5 บอกความเหมือน ความต่างในการออกเสียง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเรียงลำดับโครงสร้างประโยค เปรียบเทียบความเหมือนความต่างระหว่างเทศกาล งานฉลอง และประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

4.1.6 ค้นคว้าคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ แล้วนำเสนอข้อมูลด้วยการพูดหรือเขียน

4.1.7 ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา

4.1.8 ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

4.1.9 มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม การซื้อขาย สุขภาพและสวัสดิการ และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1200 คำ

4.1.10 ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคประสมในการสื่อสารได้

4.2 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4.2.1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง ชี้แจง คำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียง ข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน บทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุสิ่งที่ไม่ใช่ความ เรียงรูปแบบต่าง ๆ ระบุใจความสำคัญ รายละเอียด สนับสนุนและแสดงความคิดเห็นจากเรื่อง ที่ฟังและอ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผล และตัวอย่างประกอบ

4.2.2 สนทนา ตอบโต้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่เป็นจุดสนใจของสังคม สื่อสารได้อย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง ชี้แจง แนะนำ อธิบายได้อย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอความช่วยเหลือ ตอบ รับ ปฏิเสธ พูดและเขียนข้อมูล อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟัง และอ่าน พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก ความคิดเห็นของตนเองที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ พร้อมทั้ง ให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

4.2.3 พูดและเขียนเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ใน ความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่วิเคราะห์ พูดและเขียนแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ต่างๆ พร้อมบอกเหตุผลประกอบ

4.2.4 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง กริยาท่าทางที่เหมาะสมตามโอกาส ตามมารยาททางสังคม วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายความเป็นอยู่ ประเพณีของเจ้าของภาษาและเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจ

4.2.5 เปรียบเทียบความเหมือนความต่างระหว่างการออกเสียงของประโยคต่าง ๆ เรียงลำดับคำได้อย่างถูกต้องตามโครงสร้างประโยคภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือนความต่างเกี่ยวกับการใช้ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาและของไทย และนำไปใช้ได้เหมาะสม

4.2.6 ค้นคว้า รวบรวม สรุปข้อมูลข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ จากนั้นนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

4.2.7 ใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์จริง และจำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน

4.2.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นข้อมูล สรุปข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ สามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นเป็นภาษาต่างประเทศได้

4.2.9 มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารตามหัวข้อเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน อาหาร เครื่องดื่ม การศึกษา อาชีพ ภูมิฟ้าอากาศ การเดินทาง การท่องเที่ยว สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2100–2250 คำ ใช้ประโยคผสมและซับซ้อน สื่อความหมายในบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

1. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

दारंग ररंगलरकुल (2559, ลर้ออออนไลน์) กล่าวว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

- 1.1 ส่วนของหัวแผน
- 1.2 สาระสำคัญ
- 1.3 ตัวชี้วัด
- 1.4 สาระการเรียนรู้
- 1.5 จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1.6 ภาระงาน
- 1.7 การวัดและประเมินผล
- 1.8 สื่อและอุปกรณ์
- 1.9 กิจกรรมการเรียนรู้
- 1.10 เกณฑ์การประเมินความก้าวหน้าในการเรียน
- 1.11 ข้อเสนอแนะ
- 1.12. บันทึกหลังการสอน

2. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ภุชงค์ มัชฌิโม (2559) ได้อธิบายว่า แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษนั้นจะใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เรียนว่า 2W3P เนื่องจากเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีศักยภาพในการเรียนภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น โดยแผนการจัดการเรียนรู้ 2W3P มีขั้นตอนการสอน ดังนี้

2.1 ขั้นเตรียม (Warm up) คือ ขั้นที่ครูผู้สอนหากิจกรรมกระตุ้นผู้เรียนให้มีความพร้อมและเกิดการสนใจในเนื้อหาที่จะเรียน

2.2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) คือ ขั้นตอนที่ครูผู้สอนเริ่มกระบวนการการสอนโดยใช้การสนทนาเข้าสู่เนื้อหาและบทเรียน

2.3 ขั้นฝึก (Practice) คือ ขั้นที่ต่อจากขั้นนำเสนอ โดยครูผู้สอนมอบหมายให้นักเรียนทำงานโดยแทรกกระบวนการการทำงานหลาย ๆ แบบเช่น กระบวนการทำงานกลุ่ม เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 ขั้นนำไปใช้ (Production) คือ ขั้นที่นักเรียนนำเสนอชิ้นงาน หรือ ผลงานที่ทำขึ้นจากการเรียนรู้จากครูผู้สอนและกระบวนการการทำงาน

2.5. ขั้นสรุป (Wrap up) คือ ขั้นตอนสุดท้ายของการจัดทำแผนการเรียนรู้ โดยที่ครูผู้สอนและนักเรียนสรุปเนื้อหาที่เรียนด้วยกัน เพื่อความรู้อย่างเข้าใจที่ยั่งยืน

กล่าวโดยสรุปแล้วคือ การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนแบบ 2W3P เพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย มีความรู้และความคงทนในคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น

3. เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ

ระภาพักตร์ เขตจตุรัส (2555, สื่อออนไลน์) ได้อธิบายเกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษไว้ว่า วิธีสอนแบบตรงนั้นสามารถช่วยพัฒนาภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากเป็นวิธี

การสอน ที่เน้นทักษะการฟัง และพูดให้เกิดความเข้าใจก่อน แล้วจึงฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนโดยมีความเชื่อว่า เมื่อนักเรียนสามารถฟังและพูดได้แล้ว ก็สามารถอ่านและเขียนได้ง่าย และเร็วขึ้นไม่เน้นไวยากรณ์กฎเกณฑ์มากนัก บทเรียนส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมสนทนา นักเรียนได้ใช้ภาษาเต็มที่ ซึ่งวิธีสอนแบบตรงนั้นมีลักษณะเด่น คือ เน้นให้นักเรียนพูดโต้ตอบ มีสภาพแวดล้อมในการเรียนที่ดี มีตัวอย่างประกอบ และเน้นการฟัง และการพูด นอกจากนี้วิธีนี้ ยังมีวิธีโปรแกรม CIRC (Cooperative Intergrated Reading and Composition) ในการพัฒนา ภาษาอังกฤษ เนื่องจากโปรแกรมนี้สามารถพัฒนาการอ่านและการเขียน รวมถึงการทำงาน กลุ่มอีกด้วย

การพูด

1. ความหมาย

พรสวรรค์ สิปป์ (2550) ได้ให้ความหมายว่าการพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคมเป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไปต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายตัวเอง และต่างฝ่ายก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้นจุดประสงค์ของทักษะการพูด คือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสนเนื่องจาก การออกเสียงผิดไวยากรณ์ผิดใช้คำผิด หรือไม่เหมาะสม นอกจากนั้น ยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

ยุทธ พยัฒวิเชียร (2542) ให้ความหมายการพูด หมายถึง การสื่อสารความคิด ประสบการณ์ และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อ สื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ โดยอาศัยน้ำเสียง ภาษา กิริยาท่าทาง อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามจรรยา มารยาท และประเพณีนิยมของสังคม ให้ผู้ฟังรับรู้และเกิดการตอบสนอง

สุวรรณณี ภูลายาขว (2559) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด หมายถึง การถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจ ความต้องการหรือมวลประสบการณ์ของผู้พูด ไปสู่ผู้ฟัง โดยอาศัยน้ำ เสียง กิริยาท่าทาง ภาษาที่มีความถูกต้องตามมารยาททาง บริบททาง สังคม และสามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของผู้พูด

กล่าวโดยสรุปคือ การพูด หมายถึง การสื่อสารและการถ่ายทอดของมนุษย์ที่ใช้ อวัยวะที่เรียกว่าปาก ควบคุมกับกล่องเสียงเพื่อเปล่งเสียงออกมาเป็นคำหรือประโยคโดยอาศัย น้ำเสียง เพื่อใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล หรือระหว่างกลุ่มคน ซึ่งจะอาศัยตัวแปรที่เรียกว่า ภาษา เป็นตัวกลางในการสื่อความหมายของคำที่เปล่งออกมา หรือสิ่งที่พูดออกมา

2. ความสำคัญของการพูดเพื่อการสื่อสาร

มีนักศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายและอธิบายความสำคัญของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้มากมาย ได้แก่

เจนจิรา ชัยปาน และคณะ (2556) ได้ให้ความหมายการพูดว่า เป็นทักษะที่จำเป็น เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะอื่น ๆ การพูดได้และพูดเป็นทำให้การใช้ทักษะอื่น ๆ ง่ายขึ้นและการพูดนำไปสู่ปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างกันและกัน การสอนทักษะการพูดควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมในการฝึกการพูดที่ใช้สื่อสารกันในชีวิตประจำวัน การฝึกพูดควรเริ่มจากง่ายไปหายากและให้โอกาสผู้เรียนทุกคนได้ฝึก

พรสวรรค์ สีป้อ (2550) กล่าวไว้ว่า ความสำคัญของการพูดเพื่อการสื่อสารว่าเป็นการสอนทักษะการพูด มักจะสอนควบคู่กับทักษะการฟัง การสอนแบบเดิมมักจะเป็นการฝึกโดยให้คนหนึ่งถามอีกคนหนึ่งตอบ อีกทั้งคำถามจะถูกกำหนดไว้ให้สามารถเดาคำตอบได้มักจะมีคำตอบที่ถูกเพียงคำตอบเดียว ซึ่งได้กำหนดไว้ก่อนแล้ว ดังนั้นความสำคัญของการพูด คือการแสดงความสามารถในการถามและตอบคำถาม

สุวรรณี ภูลายขาว (2559) ได้อธิบายว่า การพูดเป็นทักษะที่สำคัญในขั้นต้นของการดำเนินชีวิต เมื่อคนเราสามารถพูดสื่อสารให้ผู้อื่นได้เข้าใจดีแล้ว ก็จะมีความสัมพันธ์อันดี ปฏิสัมพันธ์อันดี การตอบโต้กัน สื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปฏิบัติตามความต้องการของอีกฝ่ายได้เป็นอย่างดี

กล่าวโดยสรุป คือ ความสำคัญของการพูดเพื่อการสื่อสาร เป็นสิ่งสำคัญที่มนุษย์ใช้ในการดำเนินชีวิตเป็นอย่างมาก เพราะการพูดเพื่อการสื่อสารนั้นสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่นได้ อีกทั้ง หากพูดได้ และพูดเป็น มนุษย์ก็จะสามารถพัฒนาทักษะอื่น ๆ ได้ง่ายขึ้น

3. องค์ประกอบของการพูดเพื่อการสื่อสาร

มีนักศึกษาหลายท่าน ได้อธิบายเกี่ยวกับองค์ประกอบของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้มากมาย ได้แก่

Brown (2001) กล่าวว่า องค์ประกอบด้านการพูดเพื่อการสื่อสารประกอบด้วย

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammar Competence) รวมถึงความสามารถในการใช้องค์ประกอบทั้งหมดของภาษา ได้แก่ เสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ ซึ่งทำให้ผู้พูดใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามโครงสร้างโดยปราศจากความลังเล

2. ความสามารถในการต่อเนื่องข้อความ (Discourse Competence) การพูดเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นผู้พูดต้องมีความสามารถในการเชื่อมโยงข้อความ กล่าวคือ

ผู้พูดสามารถเปลี่ยนบทบาทในการพูดเปิดและปิดการสนทนาและเชื่อมโยงให้การสนทนาดำเนินต่อไปอย่างเหมาะสมและราบรื่น

3. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึงผู้พูดสามารถใช้คำพูดเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ สัมพันธ์กับพฤติกรรมของบุคคลในสังคม นอกจากนี้ ผู้พูดยังต้องพูดเพื่อสร้างความสัมพันธ์ในสังคม โดยมีจุดประสงค์เฉพาะที่แตกต่างไปตามสถานการณ์และประเภทของการพูด

4. ความสามารถด้านยุทธวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) หมายถึงผู้พูดสามารถแก้ปัญหาในระหว่างการสื่อสารด้วยกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจความหมายได้

สุวรรณณี ภูลายขาว (2559) ได้อธิบายว่า องค์ประกอบของการพูดเพื่อการสื่อสารประกอบด้วย

1. ผู้พูดหรือผู้สื่อสาร
2. ถ้อยคำ ประโยคหรือข้อมูล และผู้ฟัง
3. ใช้น้ำเสียงและภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และคำนึงถึงสถานการณ์

ในขณะพูด เพื่อให้ผู้พูดเข้าใจตามที่ต้องการได้อย่างถูกต้องชัดเจน

กล่าวโดยสรุปคือ องค์ประกอบของการพูดเพื่อการสื่อสารที่ดี ควรประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้คือ ผู้พูด ผู้ฟัง น้ำเสียง ถ้อยคำและภาษาที่พูดต้องถูกต้องชัดเจน และต้องถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ด้วย

4. ระดับความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

มีนักศึกษาหลายท่านได้อธิบายเกี่ยวกับการกำหนดระดับความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

Carroll (1980) จัดระดับความสามารถในการพูดมี 9 ระดับ ดังต่อไปนี้

ระดับ 1 ระดับผู้ใช้ภาษาไม่ได้ (Non-user) ผู้พูดไม่สามารถเข้าใจหรือพูดภาษาไม่ได้เลย

ระดับ 2 ระดับผู้ใช้ภาษาได้เล็กน้อย (Intermittent) ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้เพียงคำสองคำ

ระดับ 3 ระดับผู้ใช้ภาษาได้จำกัด (Extremely limited) ผู้พูดจะพูดตะกุกตะกักเข้าใจผิดบ่อย ๆ เข้าใจบทสนทนาบางส่วน จึงไม่สามารถคุยได้ต่อเนื่อง ได้เรื่องราวที่ถูกต้องจับได้แต่ใจความสำคัญ จับรายละเอียดไม่ได้

ระดับ 4 ระดับผู้ใช้ภาษาเกือบจะพอเพียง (Marginal) ผู้พูดสามารถสนทนาได้ตอบได้แต่ค่อนข้างจะเป็นคู่สนทนาเงียบไม่สามารถสนทนา หรืออธิบายได้มีความยากลำบากในการสนทนาด้วยความเร็วปกติ ขาดความคล่องแคล่วและความถูกต้อง การสนทนาดำเนินไปด้วยความยากลำบาก และไม่ต่อเนื่อง แต่ยังคงแสดงให้เห็นว่าเข้าใจเรื่อง ที่สนทนาได้ตรงกัน มีสำเนียงภาษาเดิมปนอยู่ มีความแตกต่างจากระดับที่ 3

ระดับ 5 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ปานกลาง (Modest) ผู้พูดสามารถสื่อใจความสำคัญในการสนทนาได้ ยังขาดลีลาของภาษา และไวยากรณ์ยังมีข้อผิดพลาด ต้องถามหรือถูกถามเป็นครั้งคราวเพื่อให้ได้ใจความชัดเจน ขาดความคล่องแคล่ว และความสามารถในการนำสนทนา ผู้พูดต้องพูดชัดถ้อยชัดคำ ดำเนินการสนทนาได้ แต่ไม่มีลีลาในการพูดไม่ค่อยน่าสนใจ

ระดับ 6 ระดับผู้ใช้สื่อภาษาได้ (Competent) ผู้พูดสามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการได้ ติดตามเรื่อง เปลี่ยนเรื่องพูดได้ หยุดพูด หรือพูดตะกุกตะกักเป็นครั้งคราวมี ความสามารถในการริเริ่มเรื่องสนทนาได้

ระดับ 7 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดี (Good) ผู้พูดสามารถเล่าเรื่องได้ชัดเจน และมีเหตุผล สามารถสนทนาได้อย่างเป็นเรื่องเป็นราว แต่ไม่คล่องมากนัก สามารถติดตามการสนทนาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงน้ำเสียง มีการพูดตะกุกตะกัก หรือพูดซ้ำ ๆ คำ แต่ได้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับ 8 (Very Good) ผู้พูดสามารถอธิบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสนทนาดำเนินเรื่องต่อไป และขยายความได้ตามความจำเป็นแสดงอารมณ์ขัน ได้ตอบด้วยน้ำเสียงและท่าทางที่เหมาะสม

ระดับ 9 ระดับผู้เชี่ยวชาญในการใช้ภาษา (Expert) ผู้พูดสามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสนทนาดำเนินเรื่องต่อ ขยายความ และพูดได้ใจความสำคัญ

กล่าวโดยสรุปคือ ระดับความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร มีทั้งหมด 9 ระดับ ได้แก่ ระดับผู้ใช้ภาษาไม่ได้ ระดับผู้ใช้ภาษาได้เล็กน้อย ระดับผู้ใช้ภาษาได้จำกัด ระดับผู้ใช้ภาษาเกือบจะพอเพียง ระดับผู้ใช้ภาษาได้ปานกลาง ระดับผู้ใช้สื่อภาษาได้ ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดี ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดีมาก และ ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดีมาก

5. วิธีการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

มีนักศึกษาหลายท่านได้อธิบายข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

5.1 การพัฒนาทักษะการพูด

Byrne (1986) เสนอวิธีการพัฒนาทักษะการพูดที่ผู้สอนจำเป็นต้องฝึกนักเรียน 2 ประการ คือ

5.1.1 ฝึกในการใช้ส่วนที่คงที่ของภาษา ได้แก่ เสียง และรูปไวยากรณ์ซึ่งรวมถึง คำศัพท์

5.1.2 โอกาสสำหรับแต่ละคนได้แสดงออก ผู้สอนต้องให้โอกาสสำหรับแต่ละคนได้แสดงออก ผู้สอนต้องให้ความสนใจในเรื่องของความถูกต้อง ส่วนในขั้นสูงควรเน้นความคล่องแคล่ว ซึ่งข้อมูลนี้ได้สอดคล้องกับข้อมูลของ Carroll (1980) ได้อธิบายถึงการพัฒนากการพูดว่าผู้พูดว่า ควรมีทักษะในการพูด ดังต่อไปนี้

- 1) ออกเสียงให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้ฟังสามารถแยกเรื่องได้
- 2) เป็นเสียงหนัก เบาและออกเสียงให้ถูกต้องเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่พูด
- 3) ใช้รูปแบบคำให้ถูกต้อง มีความหมาย
- 4) เรียงคำให้ถูกต้อง
- 5) เลือกใช้คำให้เหมาะสม
- 6) เลือกใช้ภาษาที่หลากหลายให้เหมาะสมกับสถานการณ์และเป็นมิตร

กับคู่สนทนา

- 7) พูดให้ชัดเจน ใช้หลักภาษาที่ถูกต้องทั้งประธาน กริยา กรรม
- 8) แยกประโยคหลักออกจากประโยครองอย่างชัดเจน
- 9) พูดให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจและสนทนาได้อย่างเข้าใจ

สุวัฒน์ชัย ฤณาพรรณ (2555) ได้ให้ความหมาย การพัฒนาทักษะการพูด คือ การฝึกการใช้ภาษาซึ่งได้แก่ เสียง ไวยากรณ์ และรวมถึงคำศัพท์ ซึ่งผู้สอนทักษะการพูดต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกอยู่เสมอ และผู้สอนเองต้องให้ความสำคัญกับความถูกต้องและคล่องแคล่วในขั้นที่แตกต่างกันในระดับของการเรียน ซึ่งในระดับแรกควรเน้นเรื่องความถูกต้อง และในระดับสองควรเน้นเรื่องความคล่องแคล่ว นอกจากนี้แล้ว ผู้พูดที่ดีควรมีคุณสมบัติอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น ควรเป็นผู้ฟังที่ดี หมั่นศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ ยอมรับคำวิจารณ์จากผู้อื่น มีความเป็นตัวของตัวเอง และมีความสุขและมีความพอใจในตัวเองในการถ่ายทอดความรู้และความรู้สึกให้ผู้อื่นโดยใช้กิริยาท่าทางและบุคลิกภาพของตนอย่างมีประสิทธิภาพ และในการพูดแต่ละครั้งควรเลือกเรื่องที่ตนถนัด รู้จักซักซ้อมอยู่เสมอ เพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมกับผู้ฟังไม่ว่าจะเงื่อนไขของอายุ วัย เพศ และการศึกษา เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อจะได้นำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

กล่าวโดยสรุปคือ การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารควรมีทักษะในการพูด ได้แก่ การออกเสียงให้ชัดเจน ใช้เสียงหนักเสียงเบาได้ถูกต้อง เรียงคำในการพูดได้ถูกต้อง รวมถึงการเลือกใช้คำ ภาษา และประโยคให้ถูกต้องตามความเหมาะสมและสถานการณ์

5.2 หลักการสอนทักษะการพูด

Richard and Rodgers (2002) ได้ให้ความหมายหลักการสอนภาษาที่ดีที่สุดว่า ควรพิจารณา กระบวนการเรียนรู้ตามสถานการณ์ที่หลากหลาย มากกว่าระเบียบวิธีการที่มีแบบแผนตายตัว ดังนี้

5.2.1 ผู้เรียนต้องเรียนรู้ภาษาผ่านขั้นตอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

5.2.2 การสื่อสารตามสภาพจริงและการสื่อสารอย่างมีความหมายเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน

5.2.3 ความคล่องในการใช้ภาษาเป็นสิ่งสำคัญของการพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนต้องสามารถสื่อสารด้วยความคล่องแคล่ว

5.2.4 การพูดเพื่อการสื่อสารสามารถที่จะบูรณาการไปสู่ทักษะทางภาษาที่แตกต่างกันได้

5.2.5 การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนต้องลองผิดลองถูกเพื่อเป็นการประยุกต์ใช้ภาษาได้อย่างสร้างสรรค์

กล่าวสรุปได้คือ หลักการสอนทักษะการพูดนั้น ต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้ผ่านขั้นตอนในการพูดได้ครบถ้วน ได้สื่อสารตามสภาพจริง สื่อสารภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว รวมถึงสามารถใช้การพูดของตนเองในการบูรณาการกับการพูดร่วมกับคนอื่นอีกด้วย

5.3 การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

อัจฉรา วงษ์โสธร (2544) ให้ความหมายหลักการประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษว่า จะต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ คือ

1. การออกเสียงชัดเจน รวมทั้งความถูกต้องในการลงเสียงหนักเบา การใช้เสียงขึ้นลง การเว้นจังหวะในการพูด

2. ท่วงที สีหน้า การสบตากับผู้ฟังว่าสอดคล้องเหมาะสมกับการแสดงออกทางการพูดและผู้พูดสามารถพูดอย่างได้มีประสิทธิภาพ

3. ศัพท์สำนวนที่ใช้เหมาะสมและความหมายถูกต้อง

4. โครงสร้างประโยคที่ใช้ถูกต้อง

5. การพูดต้องมีใจความสำคัญที่จะสื่อความหมาย
6. การพูดมีรายละเอียดสนับสนุนหรือโต้แย้งพร้อมทั้งการให้เหตุผล
7. การสรุปประเด็นที่พูดสามารถสื่อความหมายได้
8. การรักษาสัมพันธภาพกับผู้ที่พูดด้วยโดยใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เหมาะสม เช่นวิธีการสอดแทรกคำพูดของผู้อื่น การนำเข้าสู่การพูดของตนเองอย่างราบรื่น ไม่ห้วน พูดภาษาที่สุภาพ มีการพูดขึ้นต้นและลงท้ายอย่างเหมาะสม

สมบัติ สิริคองคาสกุล (2539) ได้สร้างเกณฑ์ในการประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน โดยแบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบ และในแต่ละองค์ประกอบใช้มาตราส่วนในการประเมินค่า 6 ระดับ ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency)

1.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติบ่อยมาก หยุดคิดเป็นเวลานานมาก และการพูดไม่ต่อเนื่อง

1.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติบ่อยครั้ง หยุดคิดในบางครั้ง และการพูดไม่ต่อเนื่อง

1.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูด มีการหยุดเว้นช่วงในการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติบ้างหยุดคิดในบางครั้ง และการพูดยังไม่ต่อเนื่อง

1.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่ค่อยมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติ และพูดค่อนข้างราบรื่น

1.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่มีการเว้นช่วงในการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติ และพูดได้อย่างราบรื่นต่อเนื่อง แต่ยังมีสำเนียงที่ไม่เหมือนเจ้าของภาษา

1.6 ได้ 6 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถพูดได้อย่างราบรื่นต่อเนื่องเหมือนเจ้าของภาษา

2. ความสามารถที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจ (Comprehensibility)

2.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้

2.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดเป็นคำ ๆ เป็นส่วน ๆ ไม่ต่อเนื่อง และไม่ครบถ้วน ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้เพียงเล็กน้อย

2.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดต่อเนื่องได้เป็นบางคำ บางวลี ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้บ้าง

2.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดเป็นประโยคต่อเนื่อง เป็นประโยคง่าย ๆ สั้น ๆ ได้ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้บางส่วน

2.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดต่อเนื่องเกือบทั้งหมด ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้
เป็นส่วนใหญ่

2.6 ได้ 6 คะแนน เมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดพูดต่อเนื่องเหมือนเจ้าของภาษาทำให้
ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด

3. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Amount of Communication)

3.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้

3.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้น้อยมาก

3.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้บ้าง

3.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้พอสมควร

3.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้เป็นส่วนมาก

3.6 ได้ 6 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด

4. คุณภาพในการสื่อสาร (Quality of Communication)

4.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทาง
ภาษา และมีปัญหาในการใช้โครงสร้างทางภาษาอย่างมาก

4.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาน้อยมาก
และมีปัญหาในการใช้โครงสร้างทางภาษามาก

4.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาบ้าง
และมีปัญหาในการใช้โครงสร้างทางภาษาพอสมควร

4.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาพอสมควร
และมีปัญหาการใช้โครงสร้างทางภาษาบ้าง

4.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาเป็นส่วนใหญ่
และมีปัญหาในการใช้โครงสร้างภาษาน้อย

4.6 ได้ 6 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาทั้งหมด
และมีปัญหาในการใช้โครงสร้างทางภาษาน้อยมาก

5. ความพยายามในการสื่อสาร (Effort to Communicate)

5.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่ใช้ความพยายามในการพูดให้จบความหรือไม่
สนใจสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจ

5.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ความพยายามในการพูดให้จบความน้อย
มาก หรือไม่สนใจสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจ

5.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดใช้ความพยายามในการพูดให้จบความ และสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจบ้าง

5.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดใช้ความพยายามในการพูดให้จบความพอสมควร และพูดเสริมเพิ่มเติมเพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจ

5.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดใช้ความพยายามในการพูดให้จบความอย่างมาก และพูดเสริมเพิ่มเติมเพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจชัดเจน

5.6 ได้ 6 คะแนน เมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดใช้ความพยายามในการพูดให้จบความเป็นพิเศษและพูดเสริมเพิ่มเติมรายละเอียด เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุปคือ การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จะต้องคำนึงถึงเกณฑ์ต่าง ๆ ได้แก่ การออกเสียง หลักไวยากรณ์ ความถูกต้องของคำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการพูด การพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ และการแสดงออกขณะพูด

การเขียน

1. ความหมาย

มีนักการศึกษา ได้ให้ความหมายและอธิบายเกี่ยวกับทักษะในการเขียนไว้มากมาย ซึ่งมีดังต่อไปนี้

ชาวณี คำเลิศลักษณ์ (2542) ได้ให้คำจำกัดความของการเขียนไว้ว่า การเขียน เป็นลายมือเขียน นั่นคือ เป็นลักษณะของการลากวาดตัวอักษร การสร้างสัญลักษณ์ รวมทั้งเป็นการคัดลอก เช่น เขียนตามคำบอก การจดจำคำพูด และการเขียนเป็นการแต่งเติม คือ การทบทวนแก้ไขคำพูดออกมาสู่งานเขียนที่เป็นตัวอักษร ที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะและมีจุดมุ่งหมายที่ต้องการส่งข้อมูลนั้นไปยังผู้อ่าน มอฟเพ็ทที่ยังคงให้ความหมายการเขียนว่าเป็น การทบทวนแก้ไขภายในคำพูดเพื่อที่จะแสดงความคิดออกมาโดยใช้ถ้อยคำ

สุรางค์ สายอุดม (2541) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียน คือ การเปลี่ยนภาษาจากภาษาพูดเป็นตัวหนังสือ หรือลายลักษณ์อักษร และสามารถสื่อสารได้

กล่าวสรุปได้คือ การเขียน หมายถึง การสื่อสารประเภทหนึ่งของมนุษย์ที่ต้องได้รับการฝึกฝนจนปฏิบัติได้ โดยใช้ตัวอักษร สัญลักษณ์ หรือ รูปภาพในการสื่อสารและสื่อความหมายกับบุคคลอื่น ๆ

2. ความสามารถทางการเขียน

White (1980) ได้อธิบายความหมายของความสามารถในการเขียนว่า ความสามารถทางการเขียน คือ ความสามารถในการเรียงประโยคให้เชื่อมโยงอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ละสมเหตุสมผล เขียนได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้เขียนและการเขียนต้องชัดเจนเพื่อสื่อสารความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้

พรเพ็ญ พุ่มสะอาด (2543) ได้อธิบายความหมายของความสามารถในการเขียนว่า ความสามารถทางการเขียน คือ ความสามารถในการใช้กระบวนการคิดของผู้เขียนในการถ่ายทอดความรู้และความคิดที่ต้องการนำเสนอแก่ผู้อ่านโดยใช้ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางภาษา การเลือกใช้ถ้อยคำ การจัดลำดับการเรียบเรียงภาษาออกมาเป็นงานเขียน และสามารถสื่อสารความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ถูกต้อง

กล่าวโดยสรุปคือ ความสามารถทางการเขียน หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดให้ผู้อ่านรับรู้ถึงความหมายของผู้เขียน โดยที่งานเขียนนั้นจะต้องถูกหลักไวยากรณ์

3. องค์ประกอบของการเขียน

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2533) ได้สรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบของการเขียนได้ว่า

- 3.1 เนื้อหา (Content) เรื่องหรือประเด็นที่เขียน ต้องการสื่อแก่ผู้อ่าน
- 3.2 การวางรูปแบบ (Form) การวางรูปแบบในการจัดลำดับเนื้อหา
- 3.3 ไวยากรณ์ (Grammar) การใช้ภาษาตามกฎเกณฑ์ และ ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง
- 3.4 สลีลา (Style) การเลือกโครงสร้าง การเลือกคำ และสำนวนต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดอรรถรสของภาษา

กล่าวสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียน ได้แก่ เนื้อหา การวางรูปแบบ ไวยากรณ์ และลีลา

4. แนวทางการสอนเขียน

ศศิวิมล ผาสุก (2539) ได้อธิบายเกี่ยวกับแนวทางการสอนการเขียนไว้ว่า

1. แนวทางการสอนเขียนแบบกระบวนการ (Process Approach) เป็นวิธีการสอนเขียนที่ให้ความสำคัญในการสร้างความชำนาญในการเขียนโดยอิสระมากกว่าการควบคุม
2. แนวทางการสอนเขียนแบบเดิม (Traditional Approach) หรือแบบควบคุมการใช้ภาษา (Control of Language) เป็นวิธีการสอนเขียนที่ให้ความสำคัญต่อความถูกต้องในการใช้ภาษา การใช้คำเชื่อมในการเชื่อมโยงความคิด การใช้หลักไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ การสะกดคำ และการใช้รูปแบบงานเขียนที่ถูกต้องเป็นตัวอย่างในการสอนเขียน

บุญเรือน จันทร์โต (2546) ได้อธิบายเกี่ยวกับแนวทางการสอนการเขียนไว้ว่า

1. การสอนเขียนแบบเดิม (Traditional Approach) เป็นการสอนเขียนที่เน้นความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และการใช้รูปแบบงานเขียนที่ถูกต้องโดยมีครูเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนและประเมินผลงาน
2. การเขียนแบบเน้นการสื่อสาร (Communicative Approach) เน้นการคำนึงถึงการสร้างเนื้อหาที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยกิจกรรมจะมุ่งเน้นและฝึกให้นักเรียนได้เขียนตามขั้นตอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเขียนและสื่อสารไปยังผู้อ่านได้ถูกต้อง

จากข้อความข้างต้นจะสามารถสรุปได้ว่า แนวทางการสอนการเขียนนั้นแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ การสอนเขียนแบบเดิม (Traditional Approach) และการเขียนแบบเน้นการสื่อสาร (Communicative Approach)

5. การเขียนเพื่อการสื่อสาร

เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2533) ได้อธิบายเกี่ยวกับการเขียนเพื่อการสื่อสารไว้ว่า ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารเป็นทักษะทางภาษาที่ต้องใช้ความคิด และความถูกต้องตามหลักมากกว่าทักษะอื่น ๆ ในการเขียนแต่ละครั้ง ผู้เขียนจำเป็นต้องวางแผนที่จะเสนอแนวคิดอะไร และควรจะเสนอในรูปแบบใด เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจความหมายและความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนได้ การเขียนจึงถือเป็นระบบสื่อสารอย่างหนึ่งที่ผู้เขียนจะส่งข้อมูลไปถึงผู้อ่าน

Raimes (1983) ได้อธิบายเกี่ยวกับการเขียนเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การเขียนเพื่อการสื่อสารช่วยให้ผู้เขียนเกิดการเรียนรู้ ดังนี้

1. การเขียนเพื่อการสื่อสารช่วยเสริมการเรียนรู้ทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์ที่ได้เรียนไปแล้วให้ผู้เรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น
2. ในขณะที่ผู้เรียนเขียน ผู้เรียนจะมีโอกาสได้ฝึกฝนทดลองการใช้ภาษา คือสามารถเขียนได้มากกว่าที่เพิ่งหัดพูดไปแล้ว
3. ผู้เรียนมีความจำเป็นที่จะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับภาษาใหม่โดยการแสดงออกทางความคิด รวมทั้งการใช้สายตาและมีมืออย่างประสานกัน

กล่าวโดยสรุปคือ การสื่อสารประเภทหนึ่งของมนุษย์ที่ต้องได้รับการฝึกฝนจนปฏิบัติได้ โดยใช้ตัวอักษร สัญลักษณ์ หรือรูปภาพในการสื่อสารและสื่อความหมายกับบุคคลอื่นๆ โดยการถ่ายทอดออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจ

6. การสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร

กรมวิชาการ (2542) ได้อธิบายว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสื่อสารได้ทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งทักษะเขียนเป็นทักษะขั้นสุดท้ายที่ผู้เรียนจะนำกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ คำศัพท์ไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

เหมาะสมกับสถานการณ์ โอกาส และบุคคล ได้เสนอแนวคิดในการเลือกกิจกรรมการสอน ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารได้ ดังนี้

1. เลือกกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนที่ประสบอยู่
2. ศึกษาขั้นตอนการดำเนินการอย่างละเอียด
3. เตรียมสื่อการเรียนที่สำคัญที่จะต้องใช้ในกิจกรรมนั้น ๆ
4. เตรียมกิจกรรมที่ใช้ในการแบ่งกลุ่ม
5. กิจกรรมที่เสนอแนะเน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. กิจกรรมทุกกิจกรรมต้องเป็นกิจกรรมที่ฝึกภาษาอังกฤษ

กล่าวโดยสรุปคือ การสอนเขียนเพื่อการสื่อสารนั้น ต้องให้ผู้เรียนพัฒนาทั้งทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีการคำนึงถึงการเลือกกิจกรรมในการเขียน และการเตรียม ความพร้อมของครูผู้สอนและนักเรียน

7. ขั้นตอนการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร

สุภัทรา อักษรนุเคราะห์ (2532) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนการสอนเขียนเพื่อการสื่อสารนั้น มี 3 ขั้นตอนใหญ่ ได้แก่

1. ตั้งจุดประสงค์ ผู้สอนจะต้องตั้งจุดประสงค์ปลายทาง และจุดประสงค์นำทาง เหมือนการสอนทักษะอื่น ๆ
2. การดำเนินการสอนก่อนจะฝึกหัด
3. การถ่ายโอนหลังจากที่ผ่านการฝึกเขียนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง (กิจกรรมก่อน การเขียน กิจกรรมระหว่างเขียน และกิจกรรมหลังการเขียน)

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย การตั้งจุดประสงค์ การดำเนินการสอนก่อนลงมือฝึกปฏิบัติ และ การถ่ายโอนความรู้จากการเขียนจากการฝึกปฏิบัติ

8. ลักษณะกิจกรรมที่ใช้ในการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร

Rivers (1978) ได้อธิบายว่า ลักษณะของกิจกรรมที่ใช้ในการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย 5 ประเภท ได้แก่

1. การคัดลอก (Copying) เป็นการคัดลอกตามแบบโดยการเขียนข้อความลงบน กระดาษ และให้นักเรียนคัดลอกลงในสมุด
2. ผลิตใหม่ (Reproduction) นักเรียนจะหัดเขียนโดยตนเอง โดยเขียนจากสิ่งที่ นักเรียนจำได้
3. ผสมผสาน (Recombination) นักเรียนจะนำประโยคที่เคยเขียนแล้วมา เปลี่ยนแปลงคำบางคำ และใช้ให้เหมาะสมกับเรื่อง

4. การเขียนแบบแนะแนวทาง (Guide Writing) นักเรียนจะมีอิสระในการเลือกใช้คำ โครงสร้างไวยากรณ์ และต้องรู้ความแตกต่างระหว่างภาษาพูดและเขียน

5. เรียงความ (Composition) นักเรียนจะมีอิสระมากขึ้นในการเขียนและรู้จักเขียน คำโครงเรื่อง ตลอดจนเขียนเรื่องราวได้เอง

สุภัทรา อักษรนุเคราะห์ (2532) ได้อธิบายว่า การกิจกรรมที่ใช้ในการสอนเขียน เพื่อการสื่อสารนั้น แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ประกอบด้วย

1. การเขียนโดยการกำหนดขอบข่ายให้เขียน (Control Writing) เป็นการเขียน โดยผู้สอนจัดเนื้อหา หรือ รูปแบบให้ เช่น การให้เขียนบทสนทนาส่วนหนึ่งโดยกำหนด สถานการณ์ให้

2. การเขียนแบบการแนะแนวให้เขียน (Guide Writing) เป็นการเขียนโดยให้ผู้สอน ให้ข้อมูลเพื่อกำหนดให้เขียนด้วยการใช้ภาษา

3. การเขียนอย่างอิสระ (Free Composition Writing) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียน เขียนโดยการแสดงออกทางความคิดอย่างเต็มที่หลังจากฝึกวิธีการกำหนดขอบข่ายให้เขียน มาแล้ว

สรุปแล้วคือ กิจกรรมที่ใช้ในการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ การเขียนโดย การกำหนดขอบข่ายให้เขียน (Control Writing) การเขียนแบบการแนะแนวให้เขียน (Guide Writing) และการการเขียนอย่างอิสระ (Free Composition Writing) ซึ่งกิจกรรมบทบาทสมมติ จะต้องใช้ในการเขียนโดยการกำหนดขอบข่ายให้เขียน

9. การประเมินทักษะเขียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ (2539) ได้สรุปเกี่ยวกับการ ประเมินทักษะการเขียนไว้ว่า การประเมินการเรียนของนักเรียน วัดได้จากการที่นักเรียน สามารถใช้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่คล้ายกับสถานการณ์ในบทเรียน วิธีการประเมินผล ประเมิน จากแฟ้มสะสมงาน (Port Folio) และการประเมินผลทางภาคปฏิบัติ และภาคทฤษฎี ตัวอย่างเช่น การเขียนบรรยายภาพด้วยประโยคง่าย ๆ เขียนเติมคำ หรือข้อความลงในช่องว่างได้เขียนตอบ คำถามจากเรื่องที่ได้ อ่านได้

จึงสรุปได้ว่า การประเมินทักษะการเขียนนั้น ประเมินจากการเขียนที่ได้จาก การประเมินผลทางภาคปฏิบัติ และภาคทฤษฎี โดยที่นักเรียนเขียนเรื่องจากสถานการณ์ต่าง ๆ หรือสถานการณ์ที่กำหนดให้ รวมถึงแฟ้มสะสมผลงาน

กิจกรรมบทบาทสมมติ

1. ความหมาย

Ments (1986) กล่าวว่า บทบาทสมมติ คือ การให้ผู้เรียนจินตนาการว่าตนเป็นบุคคลในสถานการณ์สมมติ จากนั้นให้ผู้เรียนแสดงบทบาทที่คิดว่าบุคคลที่อยู่ในสถานการณ์นั้นรู้สึก

สุวิทย์ มูลคำ (2545) กล่าวถึงความหมายของบทบาทสมมติไว้ว่า เป็นการสร้างหัวข้อเรื่องหรือสถานการณ์ขึ้นมาให้คล้ายกับสภาพความเป็นจริงแล้วแสดงตามบทบาทนั้นตามความรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์ที่ผู้แสดงคิดว่าควรจะเป็น ภายหลังจากการแสดงจะต้องมีการอภิปรายเกี่ยวกับการแสดงออกทั้งด้านความรู้และพฤติกรรมของผู้แสดงเพื่อการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

เกศสุตา ปงลังกา (2550) ได้อธิบายว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมการพูดที่ครูเป็นผู้กำหนดให้นักเรียนแสดงตามสถานการณ์และบทบาทซึ่งใกล้เคียงกับความจริง โดยนักเรียนแสดงบทบาท ความรู้สึก เจตคติที่มีต่อบทบาทนั้น เป็นการนำประสบการณ์การเรียนรู้มาใช้ในการฝึกทักษะ ซึ่งต้องใช้กระบวนการคิด การปฏิบัติ การเผชิญสถานการณ์ ซึ่งเป็นการประยุกต์ความรู้ของนักเรียน

กล่าวโดยสรุปคือ กิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนรู้จักการจำลองเหตุการณ์เพื่อเลียนแบบสถานการณ์จริง และให้นักเรียนแสดงบทบาทนั้น ๆ โดยมีการแลกเปลี่ยน สนทนากันเพื่อฝึกทักษะการพูดและกระบวนการการคิดร่วมกัน

2. รูปแบบการใช้

สมศิริ ปลื้มจิตต์ (2534) กล่าวว่า การใช้บทบาทสมมติมี 2 แบบ คือ

1. การใช้บทบาทสมมติที่เตรียมไว้ล่วงหน้า (Preplanned or Structure role playing) การใช้บทบาทสมมติแบบนี้มีรากฐานมาจากความคิดที่ว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียนมากที่สุด ผู้เรียนเรียนรู้โดยการทดลองฝึกหัดและลองผิดลองถูก ผู้เรียนสามารถสังเกตพฤติกรรมของผู้อื่นและเลียนแบบหรือรู้โดยการมีปฏิกริยาโต้ตอบพฤติกรรมของผู้เสนอบทบาทผู้เรียนจะทำหน้าที่ตีความและตัดสินใจอย่างพิถีพิถันวิเคราะห์ สมาชิกในกลุ่มจะเกิดความคิดรวบยอดในหลักการเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ เป็นโอกาสที่สมาชิกจะเพิ่มความรู้สึกเกี่ยวกับการรับรู้ การมองเห็นและ การแก้ปัญหา

2. การใช้บทบาทสมมติแบบอัตโนมัติ (Spontaneous role playing) รูปแบบการใช้บทบาทสมมตินี้คล้าย ๆ กับแบบแรก คือ สมาชิกกลุ่มเรียนรู้ด้วยการสังเกตเลียนแบบและการวิจารณ์หรือติชม แต่ข้อมูลระหว่างทฤษฎีนี้ต่างกับทฤษฎีแรกคือ กระบวนการวิเคราะห์

ในสถานการณ์การเรียนรู้ ในแบบนี้ ผู้เรียนจะได้รับการส่งเสริมให้คิดหารูปแบบพฤติกรรมของเขาเองมาทดลอง และค้นคว้าหาแบบของพฤติกรรมใหม่ๆ การใช้บทบาทสมมติแบบนี้มักใช้ปนกับแบบแรก ซึ่งขึ้นอยู่กับความมุ่งหมายของกลุ่ม

เกศสุตา ปงลังกา (2550) ได้อธิบายว่า การใช้บทบาทสมมติทั้ง 2 แบบ คือ บทบาทสมมติที่ครูได้เตรียมบทบาทไว้ล่วงหน้า และบทบาทสมมติที่ไม่ได้เตรียมไว้ล่วงหน้า ทั้ง 2 แบบมีจุดที่ต่างกัน กล่าวคือการใช้บทบาทสมมติที่เตรียมไว้ล่วงหน้าเน้นความพร้อมของผู้แสดงที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละบทรวมถึงการจัดฉากให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องหรือสถานการณ์นั้นๆ ส่วนรูปแบบการใช้บทบาทสมมติที่ไม่มีการเตรียมไว้ล่วงหน้าเน้นไหวพริบ เซอร์พัญญา ความคิดสร้างสรรค์อย่างฉับไวของผู้แสดง

กล่าวโดยสรุปคือ รูปแบบการใช้กิจกรรมบทบาทสมมตินั้น แบ่งออกได้เป็น 2 รูปแบบ คือ การใช้บทบาทสมมติที่เตรียมไว้ล่วงหน้า (บทบาทสมมติที่มีครูเป็นผู้เตรียมการไว้ล่วงหน้า) และ การใช้บทบาทสมมติแบบอัตโนมัติ (บทบาทสมมติที่ไม่ได้เตรียมไว้ล่วงหน้า)

3. ประโยชน์

ญาดาพนิต พิณกุล (2539) กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมบทบาทสมมติดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนได้เรียนรู้การประพฤติ และปฏิบัติตน ในสังคมได้เหมาะสม
2. ผู้เรียนได้รู้จักพัฒนาการฝึกปฏิบัติ คือ รู้สึก คิด และกระทำอย่างมีระบบ
3. ผู้เรียนได้ผ่อนคลายความตึงเครียด
4. ผู้เรียนได้ฝึกการแก้ปัญหาและรู้จักตัดสินใจ
5. ผู้เรียนได้ฝึกความกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในการปรับตัว และความเป็นตัวของตัวเองมากที่สุด
6. ผู้เรียนได้ร่วมกันพัฒนาความสามัคคีโดยการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับผู้อื่น
7. ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการรับรู้ความรู้สึก ความคิดเห็นของตนเองและผู้อื่น ทำให้มองโลกกว้างขึ้น
8. ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่นว่ามีความแตกต่างจากตัวเอง และสามารถยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น
9. ผู้เรียนมีโอกาสได้แสดงออกหลายบทบาท
10. ผู้เรียนมีโอกาสสำรวจค่านิยมของตนเองและผู้อื่นซึ่งสามารถทำให้รู้จักตัดสินใจเลือกค่านิยมของตนเองได้อย่างมีเหตุผล
11. ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น

12. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

เกศสุตา ปงลังกา (2550) ได้อธิบายว่า บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกและเตรียมการใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลาย ทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ในการปฏิบัติตนในสังคม ฝึกการแก้ปัญหา และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการตัดสินใจอีกทั้งเข้าใจในความรู้สึกของผู้อื่น ตลอดจนสามารถปฏิบัติตนต่อผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมทำให้เกิดความเข้าใจอันดีและเกิดความสามัคคี

กล่าวโดยสรุป คือ ประโยชน์ของกิจกรรมบทบาทสมมติ นอกจากจะทำให้ผู้เรียนฝึกกระบวนการการคิด การพูด และการทำงานกลุ่มแล้ว ยังช่วยให้ผู้เรียนมีกระบวนการคิดแก้ไขปัญหา เข้าบริบทของคนในสังคม รวมถึงเกิดความสนุกสนานในการเรียนและการใช้ชีวิตอีกด้วย

4. หลักการและขั้นตอนการนำไปใช้

4.1 หลักการนำบทบาทสมมติไปใช้

การนำบทบาทสมมติไปใช้ในห้องเรียนนั้น วิมลรัตน์ ชัยสิทธิ์ (2522) ได้เสนอแนะไว้ ดังนี้

4.1.1 การแสดงบทบาทสมมติควรให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ไม่ควรใช้เพื่อการบันเทิงเพียงอย่างเดียว

4.1.2 ในการแสดงบทบาทสมมติไม่ควรกำหนดเวลาตายตัวลงไป

4.1.3 เรื่องที่นำมาใช้ไม่ควรเป็นเรื่องที่ยากเกินไป ควรเป็นเรื่องที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากอภิปรายเมื่อแสดงจบแล้ว

4.1.4 การแสดงบทบาทสมมติจะได้ผลเต็มที่เมื่อนำมาใช้ติดต่อกันพอสมควร ไม่ใช่เป็นการค้นการเรียนรู้เพียงครั้ง 2 ครั้ง เพียงแก้ปัญหาความเบื่อหน่ายของผู้เรียนเท่านั้น

4.1.5 ควรใช้การแสดงบทบาทสมมติเมื่อต้องการให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและฝึกทักษะในการปฏิบัติในเรื่องความสัมพันธ์ของมนุษย์

4.2 ขั้นตอนการนำการแสดงบทบาทสมมติไปใช้

Ments (1986) ได้เสนอแนะขั้นตอนเสนอการนำบทบาทสมมติไปใช้ไว้ 7 ขั้นตอน

1. ตั้งจุดประสงค์และพิจารณาวิธีการใช้กิจกรรมในการสอน
2. พิจารณาข้อจำกัดภายนอก
3. รวบรวมปัจจัยสำคัญแห่งปัญหา
4. เลือกแบบ หรือ เขียนบทบาทโดยสรุป

5. ดำเนินกิจกรรม

6. อภิปราย

7. ติดตามผล

4.3 รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

ทศนา แชมมณี (2546) ได้เสนอรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติไว้ 9 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเสนอสถานการณ์ปัญหาและบทบาทสมมติ ผู้สอนนำเสนอสถานการณ์ ปัญหาและบทบาทสมมติ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับความเป็นจริงและมีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน

ขั้นที่ 2 เลือกผู้แสดง ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเลือกผู้แสดง หรือให้ผู้เรียนอาสาสมัครก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และการวินิจฉัยของผู้สอน

ขั้นที่ 3 จัดฉาก การจัดฉากนั้นจัดได้ตามความพร้อมและสภาพการณ์ที่เป็นอยู่

ขั้นที่ 4 เตรียมผู้สังเกตการณ์ ก่อนการแสดงผู้สอนจะต้องเตรียมผู้ชมว่าควรสังเกตอะไรและปฏิบัติตัวอย่างไร เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี

ขั้นที่ 5 แสดง ผู้แสดงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้ผู้ชมเข้าใจเรื่องราวหรือเหตุการณ์ผู้แสดงจะต้องแสดงออกตามบทบาทที่ตนได้รับให้ดีที่สุด

ขั้นที่ 6 อภิปรายและประเมินผล การอภิปรายผลส่วนใหญ่จะแบ่งเป็นกลุ่มย่อยจะเป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ การแสดงออกของผู้แสดง และควรเปิดโอกาสให้ผู้แสดงได้แสดงความคิดเห็นด้วย

ขั้นที่ 7 แสดงเพิ่มเติม ควรมีการแสดงเพิ่มเติม หากผู้เรียนเสนอแนะทางออกอื่นนอกเหนือจากที่ได้แสดงไปแล้ว

ขั้นที่ 8 อภิปรายและประเมินผลอีกครั้ง หลังจากการแสดงเพิ่มเติม กลุ่มควรอภิปราย และประเมินผลเกี่ยวกับการแสดงครั้งใหม่ด้วย

ขั้นที่ 9 แลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุปการเรียนรู้ แต่ละกลุ่มสรุปผล การอภิปรายของกลุ่มตน และหาข้อสรุปรวม หรือการเรียนรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดเห็น ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมและพฤติกรรมของบุคคล

กล่าวโดยสรุปแล้วคือ หลักการและขั้นตอนการนำกิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้นั้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะและกระบวนการการคิด วิเคราะห์ ระบบการทำงานกลุ่ม โดยเฉพาะทักษะในการพูด

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ความหมาย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของการทดสอบที่วัดได้จากคะแนนสอบวัดความรู้หลักจากที่ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนการสอน หรือ ผ่านกระบวนการการฝึกอบรมให้ความรู้ต่าง ๆ (ฟ้าสว่าง พัฒนพิเชฐ, 2559)

2. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบประเมินมาตรฐาน (Standardized Test) คือ แบบประเมินที่สร้างขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญหรือโดยครูผู้สอนวิชานั้น ๆ และผ่านการทดลองใช้วิเคราะห์คุณภาพรวมถึงมีการปรับปรุงแก้ไขหลายครั้งจนมีคุณภาพดีพอจึงสร้างเกณฑ์ปกติ (Normal) เพื่อใช้เป็นหลักในการเปรียบเทียบ ซึ่งแบบประเมินมาตรฐานได้นั้นต้องมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ มีมาตรฐานในการสร้างแบบประเมิน มีมาตรฐานในวิธีดำเนินการสอบ และมีมาตรฐานในการแปลความหมายคะแนน

2. แบบประเมินที่ครูสร้างเอง (Teacher-made Test) คือ แบบประเมินที่ครูสอนเป็นผู้สร้างขึ้น เพื่อใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูของครูผู้สอน ซึ่งอาจจะเป็นแบบประเมินที่ใช้ในการประเมินผลย่อยหรือประเมินผลรวมก็ได้ และครูผู้ออกข้อสอบอาจมีการนำไปทดลองใช้วิเคราะห์คุณภาพและปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้แบบประเมินที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความพึงพอใจ

1. ความหมาย

ความพึงพอใจในความหมายของงานวิจัยในครั้งนี้คือ ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงรายที่มีต่อกิจกรรมบทบาทสมมติที่ผู้วิจัยได้นำมาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ทั้งนี้ จากงานวิจัยของ นพรัตน์ ทองมาก (2558) ได้อธิบายคำว่า “ความพึงพอใจ” ไว้ว่า ความรู้สึกที่เกิดจากสิ่งเร้าที่ได้พบเจอ ถ้าเกิดการตอบสนองแบบพอใจอย่างต่อเนื่อง แสดงว่า ชอบ หรือพึงพอใจ แต่ถ้าหากรู้สึกที่ไม่ชอบ ไม่พอใจอย่างต่อเนื่อง แสดงว่า ไม่ชอบหรือไม่พอใจ

2. แนวทางการวัดความพึงพอใจ

จากงานวิจัยของ นพรัตน์ ทองมาก (2558) ได้กล่าวว่า แนวทางการวัดความพึงพอใจของผู้เรียน สามารถทำได้ดังข้อต่อไปนี้ คือ

1. การสัมภาษณ์
2. การสังเกต
3. การรายงานตนเอง
4. เทคนิคการจินตนาการ

ซึ่งในงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย นั้น ผู้วิจัยได้ใช้แบบประเมินความพึงพอใจเพื่อวัดระดับความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมบทบาทสมมติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

นพรัตน์ ใจกาษา (2555) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมติ วิชาศิลปะการพูดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพพบว่า ความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่างๆ มีประสิทธิภาพ 81.69/86.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5870 แสดงว่านักศึกษามีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 58.70 นักศึกษาที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมติมีความสามารถในการพูดในโอกาสต่าง ๆ เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมติโดยรวมอยู่ในระดับมากโดยสรุป การพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมติ ช่วยให้นักศึกษามีการพัฒนาการด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ มากขึ้นและการแสดงบทบาทสมมติช่วยให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการเลือกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถมีมนุษยสัมพันธ์ ที่ดีและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัญญาพร อะโนดาษ (2547) ทำวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลของการใช้บทบาทสมมติและการใช้กรณีตัวอย่างที่มีต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสุนทรพิชิตาราม อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก” เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

คือ แผนการทดลอง ABA Design ผลการทดลองพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมากขึ้นหลังจากได้รับการใช้บทบาทสมมติ

อัศวินท์ พละศักดิ์ (2559) ทำวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชาการบัญชี ชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) โดยใช้บทบาทสมมติ (Role Play) กับการสอนแบบปกติ” พบว่าคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนรู้หลังเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้บทบาทสมมติ (Role Play) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชาการบัญชี ชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) ของกลุ่มทดลองเท่ากับ 33.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.541 และผลการเรียนรู้หลังการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบปกติ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชาการบัญชี ชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) ของกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.272 ซึ่งสรุปได้ว่า ผลการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองโดยใช้บทบาทสมมติ (Role Play) สูงกว่าการเรียนการสอนแบบปกติของกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุญเรือน จันทร์โต (2546) ทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยนอกประเทศ

Robinson (2000) ทำวิจัยเรื่อง “การหาประสิทธิภาพของสภาพแวดล้อมที่ใช้บทบาทสมมติในการเตรียมกิจกรรมสำหรับการเขียนเนื้อเรื่อง” โรบินสันใช้บทบาทสมมติในห้องเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการเขียนเนื้อเรื่อง โดยให้นักเรียน 2 คนแสดงบทบาทสมมติผ่านการเล่นเกมทางคอมพิวเตอร์นอกจากนี้ นักเรียนจะได้รับความสนุกสนานแล้ว นักเรียนยังเข้าถึงอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครทางคอมพิวเตอร์ด้วย เสมือนตัวเองเป็นตัวละครนั้นจริง ๆ เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนจะเขียนเนื้อเรื่อง เพราะนักเรียนจะมีจินตนาการในการเขียนอย่างมีความสุข มีความคิดสร้างสรรค์ มีอิสระในการเขียนอย่างต่อเนื่อง

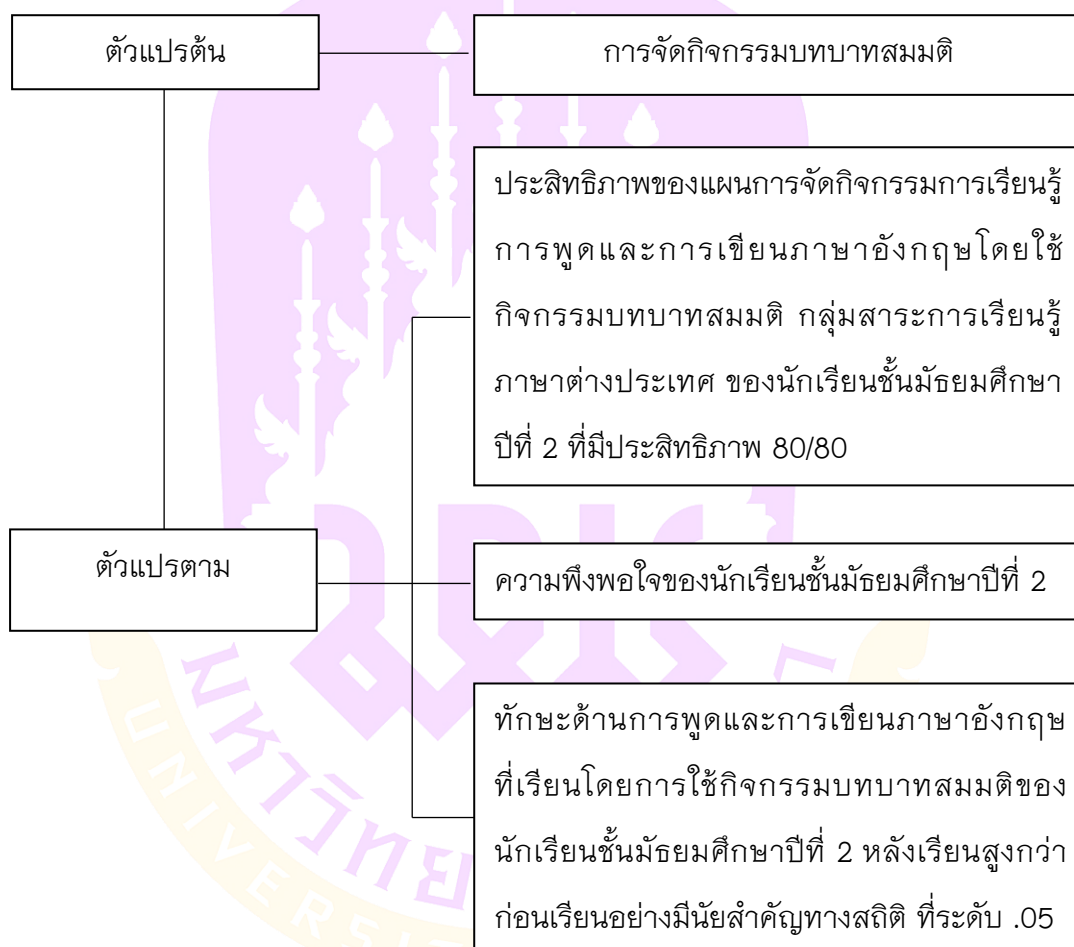
Shaftel (1997) ทำวิจัยเรื่อง “การใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกับนักเรียนชาวซาอุดีอาระเบียที่กลัวการสื่อสารกับบิดา” เนื่องจากประเทศในซาอุดีอาระเบียบิดาจะเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในบ้าน ภรรยาและลูกต้องปฏิบัติตามคำสั่งของบิดาและผู้มีอายุมากกว่าจะมีอำนาจเหนือผู้ที่มีอายุน้อยกว่า ซึ่งนักเรียนจะถูกจำกัดการแสดงความคิดเห็น ทำให้นักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น เก็บกด ทำให้การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่เป็น

ผลที่น่าพอใจ และทักษะการสื่อสารของนักเรียนก็ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น อัลซาดัสพยายามใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกับนักเรียนกลุ่มดังกล่าว ผลจากการวิจัยพบว่า กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนเกิดความต้องการในการสื่อสารกระตุ้นความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในเหตุที่ไม่มีเตรียมตัวล่วงหน้า และนักเรียนมีความมั่นใจในตนเองในการเรียนวิชาอื่น ๆ เพิ่มขึ้น นอกจากนี้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติช่วยสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนในสถานการณ์จริงในอนาคต เมื่อต้องใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักเรียนคุ้นเคยกับการคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองด้วยกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติแล้ว

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศนี้สรุปได้ว่าการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมตินั้น สามารถพัฒนาทักษะทางการพูดและการเขียนของนักเรียนได้ เพราะนอกจากกิจกรรมบทบาทสมมติจะช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้แก่แก่นักเรียนแล้วนั้น กิจกรรมบทบาทสมมดียังส่งผลดีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษทางอ้อมด้วยเนื่องจากก่อนการปฏิบัติกิจกรรมบทบาทสมมติ นักเรียนจะต้องมีการเขียนบทขึ้นมาเพื่อทำการแสดงบทบาทสมมติดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้จัดทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

กรอบแนวคิดวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประเมินและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาจากการทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน รวมไปถึงการศึกษาคความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งมีกรอบความคิดเกี่ยวกับวิจัยดังภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้
3. การสร้างและการทดลองใช้เครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ทั้งหมด 12 ห้องเรียนจำนวน 409 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ทั้งหมด 12 ห้องเรียนจำนวน 409 คน โดยได้กลุ่มตัวอย่างมา 30 คนจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

แบบแผนการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้แบบการทดลองกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและหลังทดลอง (The One Group Pretest-Posttest Design)

O_1

X

O_2

เมื่อ X = กิจกรรมบทบาทสมมติ

O_1 = ผลที่วัดได้ก่อนทดลอง

O_2 = ผลที่วัดได้หลังทดลอง

เครื่องมือที่ใช้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
2. แบบวัดทักษะด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย
3. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย โดยใช้แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ

การสร้างและการทดลองใช้เครื่องมือ

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ขั้นตอนการสอน รวมถึงการจัดกระบวนการการเรียนรู้ในชั้นเรียน

1.2. ศึกษาตัวชี้วัดของสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.3. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ดังนี้

แผนที่ 1 ครอบครัวของฉัน

1. How many members in your family?
2. There are _____ members in my family.
3. They are _____.

แผนที่ 2 โรงเรียนของฉัน

1. What your school name is?
2. My school name's _____.
3. How about your teachers?
4. They are very _____.

แผนที่ 3 อาชีพในอนาคตของฉัน

1. What would you like to be in the future?
2. I would like to be _____ for my future.
3. Why?
4. That's because _____.

แผนที่ 4 สัตว์ที่ฉันชอบ

1. Do you like animal?
2. Do you have pet?
3. I like _____.
4. That's because _____.

แผนที่ 5 การทำอาหาร

1. What is your favorite food?
2. My favorite food is _____.
3. Could you tell me how to cook it?
4. Sure. It made of _____.

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยผู้เชี่ยวชาญ ประเมินผลตามวิธีของลิตเคอร์ทเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

1.5 นำผลการประเมินไปหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

1.6. ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้

1.7. นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้

2. แบบประเมินวัดความสามารถด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ

2.1 ศึกษาทฤษฎี แนวทาง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะหลักสูตรแกนกลาง ชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทาง และข้อมูลในการสร้างและออกแบบกิจกรรมเพื่อทดสอบความสามารถทางด้านการพูด และการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของระดับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2 สร้างแบบวัดความสามารถด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง1 ชุด และหลังการทดลองอีก 1 ชุดเพื่อเป็นข้อสอบคู่ขนาน โดยแบบทดสอบแต่ละชุดกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติตามที่กำหนดให้ โดยกำหนดให้นักเรียนจับคู่ และช่วยกันเขียนแต่ง และส่งบทบาทสมมติเพื่อประเมินทักษะการเขียน ก่อนจะได้รับ การทดสอบประเมินทักษะการพูด โดยการทดสอบจะมีเนื้อหา ดังนี้ 1. ครอบครัวของฉัน 2. โรงเรียนของฉัน 3. อาชีพในอนาคตของฉัน 4. สัตว์ที่ฉันชอบ และ 5. การทำอาหาร

2.3 นำแบบวัดความสามารถด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำไปใช้

2.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบวัดความสามารถด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยแบ่งความสามารถ ออกเป็น 5 ระดับ คือ อ่อนถึงดีมาก โดยอ้างอิงและปรับปรุงจากงานวิจัยของ เกศสุดา บงลังกา (2550) ทั้งนี้จะให้นำหนักคะแนนตั้งแต่ 1-10 คะแนน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ระดับดีมาก คะแนน 9-10

1. พูดได้คล่องทุกเรื่อง
2. พูดและออกเสียงถูกต้องเข้าใจได้ทั้งหมด แม้อยังไม่ราบรื่นในการพูด
3. ใช้ศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้อง

ระดับดี คะแนน 7-8

1. พูดได้คล่องแต่ในบางครั้งต้องพูดซ้ำใหม่
2. พูดและออกเสียงผิดน้อยมาก ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่
3. ใช้ศัพท์และไวยากรณ์ผิดน้อยมาก

ระดับปานกลาง คะแนน 5-6

1. พูดไม่คล่องบางครั้ง
2. พูดและออกเสียงผิดในบางครั้ง แต่สื่อให้ผู้ฟังพอเข้าใจได้
3. ใช้ศัพท์และไวยากรณ์ผิดในบางครั้ง

ระดับพอใช้ คะแนน 3-4

1. พูดซ้ำและตะกุกตะกัก
2. พูดและออกเสียงผิดบ่อยครั้ง สื่อให้ผู้ฟังพอเข้าใจได้เล็กน้อย
3. ใช้ศัพท์และไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง

ระดับปรับปรุง คะแนน 1-2

เรื่องเกือบทั้งหมด

1. พูดช้าและตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อ จนพุดคุยกันไม่รู้เรื่อง
2. พุดและออกเสียงผิดมาก ไม่สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้เลย
3. ใช้ศัพท์และไวยากรณ์ผิดมาก

2.5 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยแบ่งความสามารถออกเป็น 5 ระดับ คือ อ่อนถึงดีมาก โดยอ้างอิงและปรับปรุงองค์ประกอบของการเขียนเพื่อให้คะแนนการเขียนจาก เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช (2533) ทั้งนี้จะให้น้ำหนักคะแนนตั้งแต่ 1-10 คะแนน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ระดับดีมาก คะแนน 9-10

1. เนื้อหาของสถานการณ์ครบถ้วน
2. เรียงลำดับของประโยคถูกต้องทุกประโยค
3. ไวยากรณ์ถูกต้องทุกจุด

ระดับดี คะแนน 7-8

1. เนื้อหาของสถานการณ์เกือบครบถ้วน
2. เรียงลำดับของประโยคถูกต้องเกือบทุกประโยค
3. ไวยากรณ์ถูกต้องเกือบทุกจุด

ระดับปานกลาง คะแนน 5-6

1. เนื้อหาของสถานการณ์ครบถ้วนเกินครึ่ง
2. เรียงลำดับของประโยคถูกต้องเกินครึ่ง
3. ไวยากรณ์ถูกต้องเกินครึ่ง

ระดับพอใช้ คะแนน 3-4

1. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์มีน้อย
2. เรียงลำดับของประโยคถูกต้องบ้าง
3. ไวยากรณ์ถูกต้องบ้างไม่ถูกต้องบ้าง

ระดับปรับปรุง คะแนน 1-2

1. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์มีน้อยมาก
2. เรียงลำดับของประโยคผิดมาก
3. ไวยากรณ์ผิดมาก

2.6 นำเกณฑ์การให้ทั้งการให้คะแนนความสามารถด้านการพูด และการให้คะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจก่อนนำไปใช้ ประเมินการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.7 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินการให้คะแนน

2.8 จัดทำแบบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบประเมินการให้คะแนนเพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.1 ศึกษาทฤษฎี แนวทาง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจ

3.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยให้ผู้เรียนประเมินตามวิธีของ ลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543)

5 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง ความพึงพอใจมาก

3 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย

1 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

และมีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง ความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 0.00–1.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.3 นำแบบประเมินความพึงพอใจไปนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

3.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจไปนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบพิจารณา เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

3.5 วิเคราะห์ค่า Index of Item Objective Congruence (IOC) โดยพิจารณาข้อสอบที่มีค่าระหว่าง 0.5–1.0 เพื่อความสอดคล้อง ซึ่งผลประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ข้อสอบทุกข้อมีความสอดคล้องกัน

3.6 จัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดเกมคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประเมินความรู้ทางด้านทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน (Pre-test)
2. นำกิจกรรมบทบาทสมมติมาใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ
3. ประเมินความรู้ทางด้านทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน (Post-test)
4. สำนวณความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยใช้แบบวัดความพึงพอใจที่สร้างขึ้นจำนวน 10 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียน โดยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง มาหาค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนน โดยใช้ t-test แบบ dependent samples เพื่อหาค่านัยสำคัญทางสถิติ
2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้สถิติ คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. นำข้อมูลที่ได้มาสรุป หาค่าร้อยละและเขียนรายงานเป็นความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลรวมถึงตรวจสอบสมมติฐาน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลบวกของข้อมูลทั้งหมดในตัวอย่าง
N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดในตัวอย่าง

1.2 ร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน คะแนนแต่ละตัว

X แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

$\sum$ แทน ผลรวม

1.4 การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระต่อกัน (T-Test Dependent Samples)

กรณีเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้สูตร ทาค่า t-test ดังนี้
(นพพร ณะชัยพันธ์, 2555)

$$t = \frac{\sum d}{\sqrt{\frac{n \sum d^2 - (\sum d)^2}{n-1}}} \quad df = n-1$$

เมื่อ $\sum d$ แทน ผลรวมของค่าความแตกต่างทั้งหมด

$\sum d^2$ แทน ผลรวมของค่าความแตกต่างทั้งหมดนำมายกกำลังสอง

$(\sum d)^2$ แทน ผลรวมของค่าความแตกต่างยกกำลังสองทั้งหมด

n แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2 ค่าสถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence) เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนให้

เกณฑ์การพิจารณาว่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แสดงว่าเครื่องมือที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ได้

2.2 คำนวณหาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สูตร E_1/E_2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ใช้สูตรหาประสิทธิภาพ E_1/E_2

$$E_2 = 100\% \frac{\sum Y}{B} \times 100\%$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนระหว่างเรียน

$\sum y$ แทน คะแนนรวมจากการทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียน

A แทน คะแนนเต็มของคะแนนระหว่างเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบหรือแบบวัดความคิดเห็น โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_U - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_U^2 + S_L^2}{n}}}$$

เมื่อ t แทน อำนาจจำแนก

$\bar{X}_U$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูง

$\bar{X}_L$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ

S_U^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มสูง

S_L^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ

N แทน จำนวนผู้ตอบในกลุ่มสูง (หรือกลุ่มต่ำ)

เกณฑ์ความเหมาะสมค่า $t > 1.75$ แสดงว่าข้อความนั้นมีอำนาจจำแนกใช้ได้
สมควรนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้ แต่ถ้าค่า $t < 1.75$ ให้ตัดข้อนั้นทิ้งไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อยู่โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อศึกษาทักษะด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ ที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนรู้อยู่โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อยู่ที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการวัดทักษะด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนรู้อยู่โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อยู่ที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตาราง 1 แสดงประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อยู่ที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย

รายการประเมิน	E ₁	E ₂	E ₁ /E ₂
แผนการจัดการเรียนรู้อยู่ที่ 1	81.84	89.33	81.84/89.33
แผนการจัดการเรียนรู้อยู่ที่ 2	83.50	92.17	83.50/92.17
แผนการจัดการเรียนรู้อยู่ที่ 3	85.17	93.17	85.17/93.17

ตาราง 1 (ต่อ)

รายการประเมิน	E_1	E_2	E_1/E_2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	84.00	94.17	84.00/94.17
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	84.67	92.50	84.67/92.50
ประสิทธิภาพรวม	83.84	92.27	83.84/92.27

จากตาราง 1 จะแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย ซึ่งพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.84/89.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.50/92.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.17/93.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 84.00/94.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 84.67/92.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จากทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพรวม (E_1/E_2) เท่ากับ 83.84/92.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน มีประสิทธิภาพเพียงพอที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 2 ผลการวัดทักษะด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 2 แสดงผลการวัดทักษะทางด้านการพูดก่อนและหลังเรียนโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการทดลอง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การพัฒนา					
ทักษะการพูด	13.00	0.54	18.28	0.51	8.09063
ภาษาอังกฤษ					

จากตาราง 2 จะแสดงให้เห็นถึงค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนจากการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย จำนวน 30 คน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จากการวัดทักษะการพูดโดยก่อนเรียนมีคะแนนรวมเฉลี่ย 13.00 คะแนน และหลังเรียนคะแนนรวมเฉลี่ย 18.28 คะแนน ซึ่งมีความก้าวหน้าทางการเรียนคะแนนรวมเฉลี่ย 5.25 คะแนน

ตาราง 3 แสดงผลการวัดทักษะทางด้านการเขียนก่อนและหลังเรียนโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผลการทดลอง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	12.94	0.40	18.44	0.36	8.617132

จากตาราง 3 จะแสดงให้เห็นถึงค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนจากการพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย จำนวน 30 คน เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยก่อนเรียนมีคะแนนรวมเฉลี่ย 12.94 คะแนนและหลังเรียนคะแนนรวมเฉลี่ย 18.44 คะแนน ซึ่งมีความก้าวหน้าทางการเรียนคะแนนรวมเฉลี่ย 5.50 คะแนน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

รายการประเมิน	$\bar{X}$	SD.	การแปลความหมาย
1. นักเรียนมีความสุขในกิจกรรมการเรียนรู้	4.53	0.50	พึงพอใจมากที่สุด
2. กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ	4.40	0.49	พึงพอใจมาก
3. ครูมีบทบาทเป็นเพียงผู้ชี้แนะและชี้นำ	4.03	0.75	พึงพอใจมาก
4. กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษ	4.33	0.70	พึงพอใจมาก
5. กิจกรรมบทบาทสมมติสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.77	0.42	พึงพอใจมากที่สุด
6. กิจกรรมบทบาทสมมติเหมาะสำหรับการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ	4.90	0.30	พึงพอใจมากที่สุด
7. กิจกรรมบทบาทสมมติน่าสนใจต่อการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ	4.50	0.50	พึงพอใจมาก
8. กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้นักเรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองได้	4.47	0.50	พึงพอใจมาก
9. เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาการเรียนรู้	4.23	0.76	พึงพอใจมาก
10. อยากให้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ จัดรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการเรียนการสอน	4.93	0.25	พึงพอใจมากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.51	0.52	พึงพอใจมาก

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการพัฒนาทักษะการพูด และการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีระดับความพึงพอใจต่อการเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยากรให้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ จัดรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการเรียนการสอน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.93) รองลงมา คือ กิจกรรมบทบาทสมมติเหมาะสำหรับการพัฒนาทั้งทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีบทบาทเป็นเพียงผู้ชี้แนะและชี้แนะ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03)

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาและเปรียบเทียบผลทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย โดยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 2. เพื่อศึกษาทักษะด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ ที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ขอบเขตของการศึกษาคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ทั้งหมด 12 ห้องเรียนจำนวน 409 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ทั้งหมด 12 ห้องเรียนจำนวน 409 คน โดยได้กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.12 จำนวน 30 คนจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 เนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เรื่องใกล้ตัว ซึ่งประกอบด้วยแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 5 แผนกิจกรรมการเรียนรู้ แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

สรุปผลการศึกษา

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ว่า

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนมีคะแนนการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยก่อนเรียนมีคะแนนรวมเฉลี่ย 13.00 คะแนน และหลังเรียนคะแนนรวมเฉลี่ย 18.28 คะแนน ซึ่งมีความก้าวหน้าทางการเรียนคะแนนรวมเฉลี่ย 5.25 คะแนน และนักเรียนมีคะแนนการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อน

เรียนโดยก่อนเรียนคะแนนรวมเฉลี่ย 12.94 คะแนนและหลังเรียนคะแนนรวมเฉลี่ย 18.44 คะแนน ซึ่งมีความก้าวหน้าทางการเรียนคะแนนรวมเฉลี่ย 5.50 คะแนน

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีระดับความพึงพอใจต่อการเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51

อภิปรายผลการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงรายนั้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.27/93.34 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงรายนั้นมีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาทั้งทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้จริง ทั้งนี้ ผลของประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ได้สอดคล้องกับแนวคิดของ เกตสุดา ปงลังกา (2550) ได้อธิบายว่า บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกและเตรียมการใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลาย ทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ในการปฏิบัติตนในสังคม ฝึกการแก้ปัญหา และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการตัดสินใจอีกทั้งเข้าใจในความรู้สึกของผู้อื่น ตลอดจนสามารถปฏิบัติตนต่อผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมทำให้เกิดความเข้าใจอันดีและเกิดความสามัคคี และญาดาพนิต พิณกุล (2539) กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมบทบาทสมมติ ดังต่อไปนี้ 1. ผู้เรียนได้เรียนรู้การประพฤติและปฏิบัติตน ในสังคมได้เหมาะสม 2. ผู้เรียนได้รู้จักพัฒนาการฝึกปฏิบัติ คือ รู้สึก คิด และกระทำอย่างมีระบบ 3. ผู้เรียนได้ผ่อนคลายความตึงเครียด 4. ผู้เรียนได้ฝึกการแก้ปัญหา และรู้จักตัดสินใจ 5. ผู้เรียนได้ฝึกความกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในการปรับตัว และความเป็นตัวของตัวเองมากที่สุด 6. ผู้เรียนได้ร่วมกันพัฒนาความสามัคคีโดยการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับผู้อื่น 7. ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการรับรู้ความรู้สึก ความคิดเห็นของตนเองและผู้อื่น ทำให้มองโลกกว้างขึ้น 8. ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่นว่ามีความแตกต่างจากตัวเอง และสามารถยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น 9. ผู้เรียนมีโอกาสได้แสดงออกหลายบทบาท 10. ผู้เรียนมีโอกาสสำรวจค่านิยมของตนเองและผู้อื่นซึ่งสามารถทำให้รู้จักตัดสินใจเลือกค่านิยมของตนเองได้อย่างมีเหตุผล 11. ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความแตกต่างระหว่าง

บุคคลมากขึ้น 12. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น อีกทั้งการใช้กิจกรรมบทบาทสมมตินั้นสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีโดยเปรียบเทียบจากงานวิจัยของ นพรัตน์ ใจกาษา (2555) ที่ศึกษาผลของการพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมติ วิชาศิลปะการพูดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่า ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ มีประสิทธิภาพ 81.69/86.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5870 แสดงว่านักศึกษามีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 58.70 นักศึกษาที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมติมีความสามารถในการพูดในโอกาสต่าง ๆ เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมติ โดยรวมอยู่ในระดับมากโดยสรุป การพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมติ ช่วยให้นักศึกษามีการพัฒนาการด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ มากขึ้น และการแสดงบทบาทสมมติช่วยให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการเลือกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยิ่งไปกว่านั้นกิจกรรมบทบาทสมมดียังสามารถพัฒนาทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษได้โดยอ้างอิงจาก Rivers (1978) ได้อธิบายว่า หนึ่งในลักษณะของกิจกรรมที่ใช้ในการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร คือ การเขียนแบบแนะแนวทาง (Guide Writing) นักเรียนจะมีอิสระในการเลือกใช้คำ โครงสร้างไวยากรณ์ และต้องรู้ความแตกต่างระหว่างภาษาพูดและเขียน ซึ่งสามารถบอกได้ว่าหากนักเรียนมีทักษะการเขียนที่ดีจะทำให้มีทักษะการพูดที่ดีด้วย ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะทางการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย นั้น มีประสิทธิภาพมีประสิทธิภาพจริง

2. การศึกษาและเปรียบเทียบทักษะทางการเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จากการวัดทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งมีคะแนนรวมก่อนเรียนเฉลี่ย 13.00คะแนน และหลังเรียนคะแนนรวมเฉลี่ย 18.28 คะแนน ซึ่งมีความก้าวหน้าทางการเรียนคะแนนรวมเฉลี่ย 5.25 คะแนน ซึ่งผลของการวิเคราะห์คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผลการวิจัยยังสอดคล้องกับผลของการศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นสอดคล้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดของ นพรัตน์ ใจกาษา (2555) พบว่า ค่าเฉลี่ยการทดสอบก่อนเรียนคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ

136 จากคะแนนเต็ม 240 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86 ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 56.67 และ ค่าเฉลี่ยการทดสอบหลังเรียน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 198 จากคะแนนเต็ม 240 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 82.50 และนักเรียนมีคะแนนทักษะการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จากการวัดทักษะการเขียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งก่อนเรียนมีคะแนนรวมเฉลี่ย 12.94 คะแนนและหลังเรียนคะแนนรวมเฉลี่ย 18.44 คะแนน ซึ่งมีความก้าวหน้าทางการเรียนคะแนนรวมเฉลี่ย 5.50 คะแนน ซึ่งผลของการวิเคราะห์คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผลการวิจัยยังสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของ บุญเรือน จันทโรโต (2546) ที่ทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ Robinson (2000) ทำวิจัยเรื่อง “การหาประสิทธิภาพของสภาพแวดล้อมที่ใช้บทบาทสมมติในการเตรียมกิจกรรมสำหรับการเขียนเนื้อเรื่อง” โรบินสันใช้บทบาทสมมติในห้องเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการเขียนเนื้อเรื่อง โดยให้นักเรียน 2 คนแสดงบทบาทสมมติผ่านการเล่นเกมทางคอมพิวเตอร์นอกจากนักเรียนจะได้รับ ความสนุกสนานแล้ว นักเรียนยังเข้าถึงอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครทางคอมพิวเตอร์ ด้วยเสมือนตัวเองเป็นตัวละครนั้นจริง ๆ เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนจะเขียนเนื้อเรื่อง เพราะนักเรียนจะมีจินตนาการในการเขียนอย่างมีความสุข มีความคิดสร้างสรรค์ มีอิสระในการเขียนอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่ากิจกรรมบทบาทสมมตินั้น สามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงรายได้จริง

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย มีระดับความพึงพอใจต่อการเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยากให้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ จัดรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการเรียนการสอน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.93) รองลงมา คือ กิจกรรมบทบาทสมมติเหมาะสำหรับการพัฒนาทั้งทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีบทบาทเป็นเพียงผู้ชี้แนะและชี้แนะ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03) ซึ่งผลของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ

การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ นั้น เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงรายที่ได้รับการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนการสอนโดยวิธีการ ดังนี้

1. ใช้เป็นภาระงานและกิจกรรมสำหรับพัฒนาการพูดและการเขียนโดยตรงของนักเรียนรายบุคคล และรายกลุ่ม ซึ่งครูผู้สอนสามารถแบ่งกลุ่มหรือให้นักเรียนจับกลุ่มเองเพื่อให้นักเรียนได้ เนื่องจากการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษนั้น ทำให้นักเรียนได้ใช้ความคิด และระดมความคิดของตนเองและเพื่อน ๆ ในการเขียนและการพูดออกมา โดยครูผู้สอนจะคอยเป็นผู้สังเกตการณ์และฝึกฝนนักเรียนจนทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการการเรียนรู้ขึ้น

2. ใช้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนที่ฝึกฝนให้นักเรียนเกิดความกล้าแสดงออกในเชิงบวกจากการแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน ครูสามารถใช้การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาและกระตุ้นให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก สามารถนำความคิดรวบยอด หรือเรื่องที่ร่วมมือทำและแต่งกับเพื่อนมาแสดงเป็นบทบาทสมมติเพื่อให้เพื่อน ๆ และครูได้ชม นอกจากนี้จะเสริมสร้างความกล้าแสดงออกให้กับนักเรียนแล้วนั้น กิจกรรมบทบาทสมมติยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจ เสริมสร้างบุคลิกภาพให้นักเรียนเป็นอย่างดี ก่อให้เกิดการพัฒนาไม่ว่าจะเป็นทักษะการพูด การได้เขียน กระบวนการการทำงานกลุ่ม การแสดงออกและความมั่นใจในตัวเองอีกด้วย

ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ สามารถนำกิจกรรมบทบาทสมมติมาให้เป็น การบูรณาการเรียนรู้อีกได้เช่นกัน เนื่องจากกิจกรรมบทบาทสมมตินั้นฝึกนักเรียนในเรื่อง การพูด การคิดบทบาท การเขียนเตรียมเนื้อหา กระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ความกล้าแสดงออก ความมั่นใจในตนเอง รวมถึงการค้นคว้าด้วยตนเอง เนื่องจากการเรียนรู้แต่ละกลุ่มวิชาต้องให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ ครูผู้สอนสามารถให้นักเรียน

นำเสนอการทดลองค้นคว้าในรูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติโดยยึดเนื้อหาตามหลักความเป็นจริงในเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ได้

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลต่างระดับประเมินความสามารถตนเอง ทั้งก่อนและหลัง จากการที่ได้เรียนการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย อย่างต่อเนื่องไปเมื่อทำการวัดทักษะไปแล้วระยะเวลาหนึ่ง

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2542). **การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เกศสุดา ปงลังกา. (2550). **การศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ ศ.ศ.ม., มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, ตรัง.
- เจนจิรา ชัยปาน และคณะ. (2556). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลชั้นปีที่ 4**. การค้นคว้าอิสระ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, ตรัง.
- เชาวณี คำเลิศลักษณ์. (2542). **การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรีอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรี**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ญาดาพนิต พิณกุล. (2539). **หลักการสอน**. กรุงเทพฯ: วีระวิทยานิพนธ์.
- ณัฐฐันรี ฤทธิรัตน์ และธัญญา ชีระมณี. (2558). **ความสำคัญของภาษาของภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ดำรง รังสิกุล. (2559). **องค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้**. สืบค้นเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2560, จาก <https://sites.google.com/site/krudamrongonline/xngkh-prakxb-phaenkar-cadkar-reiyn-ru>
- ทีศนา แคมมณี. (2546). **ศาสตร์การสอนองค์ความรู้บทบาทสมมติ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพรัตน์ ใจกาษา. (2555). **การพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมติ วิชาศิลปะการพูดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- นพรัตน์ ทองมาก. (2558). **การวัดความพึงพอใจ**. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- บวรจิต พลพันธ์. (2551). **การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลอง**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- บุญเรือน จันทร์โต. (2546). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่6) กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- ปัญจพร อะโนดาช. (2547). การเปรียบเทียบผลของการใช้บทบาทสมมติ และการใช้กรณีตัวอย่างที่มีต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 โรงเรียนวัดสุนทรพิชิตาราม อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ปิยวรรณ รุ่งวรพงศ์. (2557). ปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษานิว. วารสารมหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 20, 12-15.
- พรเพ็ญ พุ่มสะอาด. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย (Semantic Mapping) กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- พรสวรรค์ สืบอ้อ. (2550). สุตยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ฟ้าสว่าง พัฒนะพิชิต. (2559). แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ภูซังค์ มัชฌิโม. (2559). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสะกดคำประกอบกับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ยุทธิ พยัทธิเชียร. (2542). เส้นทางสู่ความเป็นเลิศของนักบริหารศิลปะ. จริตวิทยา, 26, 24-25.
- ระภาพักตร์ เขตจตุรัส. (2555). เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ. สืบค้นเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2560, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/476323>
- วิมลรัตน์ ชัยสิทธิ์. (2522). การแสดงบทบาทสมมติในการสอนกลุ่มบูรณาการสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ศศิวิมล ผาสุก. (2539). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพฯ.

- สมบัติ สิริคองคาสกุล. (2539). **กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- สมศิริ ปลื้มจิตต์. (2534). **การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเหตุผลเชิงจริยธรรมในการสอนจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนโดยใช้บทบาทสมมติกับการสอนตามคู่มือ**. ปรินญาณิพนธ์ คศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ. (2539). **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544)**. กรุงเทพฯ: อรรถพลการพิมพ์.
- สุภัทรา อักษรนุเคราะห์. (2532). **การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ สายอุดม. (2541). **การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ คศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สุวรรณณี ภูลายขาว. (2559). **การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สุวัฒน์ชัย ฤณาพรรัตน์. (2555). **การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม**. วิทยานิพนธ์ คศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2545). **วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ**. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ. (2533). **เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ประยูรวงศ์การพิมพ์.
- อัศวินท์ พละศักดิ์. (2559). **การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชาการบัญชี ชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) โดยใช้บทบาทสมมติ (Role Play) กับการสอนแบบปกติ**. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- อัจฉรา วงษ์โสธร. (2544). **การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. นางดิ่งธิวา ธรรมวัง ตำแหน่ง ครู (ชำนาญการพิเศษ) โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย
2. นางสาวพิศ ไชยพลงาม ครู (ชำนาญการพิเศษ) โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย
3. นายอนุพงศ์ เทพเสน ตำแหน่ง ครู (ชำนาญการพิเศษ) โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย

ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย

2. คุณภาพของแบบวัดทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย

3. คุณภาพของแบบวัดความพึงพอใจต่อการพัฒนาการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย

ตาราง 5 แสดงผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการพัฒนาการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย

รายการประเมิน	Mean	S.D	แปลผล
1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้	4.80	0.40	มากที่สุด
2. แผนการจัดกิจกรรมกำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมกับเวลา	4.40	0.49	มาก
3. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมีองค์ประกอบครบถ้วนสมบูรณ์และมีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.80	0.40	มากที่สุด
4. เนื้อหาที่ใช้วัดทักษะด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมกับศักยภาพผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
5. นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ	5.00	0.00	มากที่สุด
7. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่วกวน เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	4.40	0.49	มาก
8. มีวิธีการวัดผลประเมินผลที่หลากหลายสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.20	0.40	มาก
9. มีวิธีการวัดผลประเมินผลที่ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และความพึงพอใจ	4.60	0.49	มากที่สุด

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการประเมิน	Mean	S.D	แปลผล
10. การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมและกำหนดเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน	4.40	0.80	มาก
ทั้งหมด	4.62	0.40	มากที่สุด

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบทดสอบวัดทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เกณฑ์การวัดประเมิน	ความคิดเห็นของผู้ประเมิน			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. พูดได้คล่องทุกเรื่อง พูดและออกเสียงถูกต้อง เข้าใจได้ทั้งหมด แม้ยังไม่ราบรื่นในการพูดใช้ศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้อง (9-10)	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง ง
2. พูดได้คล่องแต่ในบางครั้งต้องพูดซ้ำใหม่ พูดและออกเสียงผิดน้อยมาก ผู้ฟังเข้าใจได้ เป็นส่วนใหญ่ ใช้ศัพท์และไวยากรณ์ผิดน้อยมาก (7-8)	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง ง
3. พูดไม่คล่องบางครั้ง พูดและออกเสียงผิดในบางครั้ง แต่สื่อให้ผู้ฟังพอเข้าใจได้ ใช้ศัพท์และไวยากรณ์ผิดในบางครั้ง (5-6)	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง ง
4. พูดซ้ำและตะกุกตะกัก พูดและออกเสียงผิดบ่อยครั้ง สื่อให้ผู้ฟังพอเข้าใจได้เล็กน้อย ใช้ศัพท์และไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง (3-4)	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง ง
5. พูดซ้ำและตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อจนพูดคุยกันไม่รู้เรื่องเกือบทั้งหมด พูดและออกเสียงผิดมาก ไม่สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้เลย ใช้ศัพท์และไวยากรณ์ผิดมาก (1-2)	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง ง

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบวัดการเขียนโดยใช้
กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เกณฑ์การวัดประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปรผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. เนื้อหาของสถานการณ์ครบถ้วนเรียงลำดับ ของประโยคถูกต้องทุกประโยคไวยากรณ์ ถูกต้องทุกจุด (9-10)	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. เนื้อหาของสถานการณ์เกือบครบถ้วน เรียงลำดับของประโยคถูกต้องเกือบ ทุกประโยค ไวยากรณ์ถูกต้องเกือบทุกจุด (7-8)	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
3. เนื้อหาของสถานการณ์ครบถ้วนเกินครึ่ง เรียงลำดับของประโยคถูกต้องเกินครึ่ง ไวยากรณ์ถูกต้องเกินครึ่ง (5-6)	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
4. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์มีน้อย เรียงลำดับของประโยคถูกต้องบ้าง ไวยากรณ์ถูกต้องบ้างไม่ถูกต้องบ้าง (3-4)	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์มีน้อย มาก เรียงลำดับของประโยคผิดมาก ไวยากรณ์ ผิดมาก (1-2)	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เรื่อง
การพัฒนาการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย จำนวน 10 ข้อ

ผลการวิเคราะห์	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10
จำนวนคน	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
คะแนนรวม	136	127	121	125	138	146	130	131	123	142

คะแนนต่ำสุด	4	2	2	2	4	3	2	2	2	2
คะแนนสูงสุด	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
ค่าเฉลี่ย	4.53	4.23	4.03	4.17	4.60	4.87	4.33	4.37	4.10	4.73

ตาราง 8 (ต่อ)

ผลการวิเคราะห์	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.50	0.76	0.95	0.82	0.71	0.43	0.75	0.66	0.94	0.77
แปลผล	มากที่สุด	มาก	มาก	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	มาก	มาก	มากที่สุด

ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 5 แผน การเรียนรู้
2. แบบวัดความสามารถด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย
3. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย โดยใช้แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ

ภาคผนวก ง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน
5 แผนการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Just Say It รหัสวิชา อ 22101

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1

เวลา 10 ชั่วโมง จำนวนแผนการจัดการเรียนรู้ 5

*****

1. สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

2. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1: เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต 1.2: มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นโดยใช้เทคโนโลยี และการจัดการที่เหมาะสม เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

3. ตัวชี้วัด

1.1 ม.2/2 อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

1.1 ม.2/3 ระบุ/เขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน

1.2 ม.2/2 ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบายตามสถานการณ์

1.3 ม.2/1 พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

2.2 ม.2/2 เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K-Knowledge)

1. บอกโครงสร้างประโยค Present continuous Tense ที่ใช้ในกิจกรรมที่เกิดขึ้นได้ถูกต้อง

2. เลือกใช้โครงสร้างประโยค Present continuous Tense และ โครงสร้างประโยค Present simple Tense ได้

3. เลือกใช้ Linking Verb ได้

ด้านทักษะ (P-Process)

นักเรียนมีทักษะการเขียน

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A-Attitude)

1. มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่

2. มีความกระตือรือร้นในการเรียน

3. ขยันอดทนทำงานจนสำเร็จ

4. ให้ความร่วมมือในการทำงาน

5. ร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุข

5. สาระสำคัญ

การฝึกทักษะการฟัง การพูด การเขียนและการพูดเป็นการฝึกใช้คำศัพท์การออกเสียงสำนวน และโครงสร้างทางภาษาซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนนำมาพัฒนาทักษะการเขียนให้ได้ดียิ่งขึ้น

6. สมรรถนะ

6.1 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด

6.2 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

7.1 มีวินัย

7.2 ใฝ่เรียนรู้

7.3 รับผิดชอบ

8. การะชั้นงาน/หลักฐานการเรียนรู้

8.1 บทสนทนาบทบาทสมมติ

8.2 แบบวัดทักษะการพูดก่อนเรียนและหลังเรียน

8.3 แบบวัดทักษะการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียน

9. การวัดและการประเมินผล

ลำดับ	เรื่องที่ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	ผู้ประเมิน
1	ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ	กำหนดเกณฑ์ การวัดทักษะการพูด	แบบวัดทักษะการพูด	ครู
2	ทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษ	กำหนดเกณฑ์ การวัดทักษะการพูด	แบบวัดทักษะการเขียน	ครู

10. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ครอบครัวของฉัน ชั่วโมงที่ 1-2

Warm up

1. เปิดเพลง family member song ให้นักเรียนฟัง
2. ให้นักเรียนร้องตามแล้วทำท่าประกอบ
3. ให้นักเรียนจับคู่ กำหนดสถานการณ์ กำหนดตัวละคร บทบาทและช่วยกันแต่ง บทบาทสมมติในหัวข้อเรื่อง My Family
4. หลังจากให้นักเรียนแต่งบทบาทสมมติเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน

Presentation

1. อธิบายความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ของกิจกรรมบทบาทสมมติ พร้อมทั้งแสดงตัวอย่างให้นักเรียนดูเกี่ยวกับกิจกรรมบทบาทสมมติ
2. สอนคำศัพท์หมวดครอบครัว และคำศัพท์ที่ใช้ในการถามตอบ อธิบาย เกี่ยวกับครอบครัว พร้อมทั้งประโยคที่ใช้ในการถามตอบอย่างถูกหลักไวยากรณ์ เช่น
  - Father mother son daughter sister brother grandfather grandmother nephew niece member etc.
  - How many members in your family?
  - Do you have any brothers or sisters?
  - There are.....members in my family
  - Etc.

Practice

1. ให้นักเรียนแต่ละคู่วิเคราะห์ตรวจสอบความถูกต้องของไวยากรณ์ของประโยคที่แต่งในบทบาทสมมติ
2. ให้นักเรียนส่งบทสนทนาที่แต่ง
3. ให้การบ้านนักเรียนโดยการให้แต่งบทสนทนาเรื่อง My Family อีกครั้ง และมานำเสนอในชั่วโมงถัดไป

Production

1. ให้นักเรียนแต่ละคู่เตรียมความพร้อมสำหรับการแสดงบทบาทสมมติ
2. นักเรียนแต่ละคู่แสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน
3. ครูเก็บบทสนทนาที่นักเรียนแต่ง

Wrap up

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อดีของกิจกรรมบทบาทสมมติพร้อมทั้งร่วมกันแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และปรับปรุงแก้ไขของการนำเสนอบทบาทสมมติของตนเอง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง โรงเรียนของฉัน ชั่วโมงที่ 3-4

Warm up

1. เปิดเพลง Seven Days ให้นักเรียนฟัง
2. ให้นักเรียนร้องตามแล้วทำท่าประกอบ
3. ให้นักเรียนจับคู่กำหนดสถานการณ์ กำหนดตัวละคร บทบาท และช่วยกันแต่ง บทบาทสมมติในหัวข้อเรื่อง My School
4. หลังจากที่นักเรียนแต่งบทบาทสมมติเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนมาแสดง บทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน

Presentation

1. อธิบายความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ของกิจกรรมบทบาทสมมติ พร้อมทั้ง แสดงตัวอย่างให้นักเรียนดูเกี่ยวกับกิจกรรมบทบาทสมมติ
2. สอนคำศัพท์หมวดโรงเรียน และคำศัพท์ที่ใช้ในการถามตอบ อธิบาย เกี่ยวกับ ครอบครั้ว พร้อมทั้งประโยคที่ใช้ในการถามตอบอย่างถูกหลักไวยากรณ์ เช่น
  - Room classroom teacher student flag computer room toilet director vice-director library etc.
  - How many teachers are there in your school?
  - What is your school name?
  - How many rooms are there in your school?
  - What do you like the most in your school?
  - Etc.

Practice

1. ให้นักเรียนแต่ละคู่วิเคราะห์ตรวจสอบความถูกต้องของไวยากรณ์ของประโยคที่แต่ง ในบทบาทสมมติ
2. ให้นักเรียนส่งบทสนทนาที่แต่ง
3. ให้การบ้านนักเรียนโดยการให้แต่งบทสนทนาเรื่อง My School อีกครั้ง และมา นำเสนอในชั่วโมงถัดไป

Production

1. ให้นักเรียนแต่ละคู่เตรียมความพร้อมสำหรับการแสดงบทบาทสมมติ
2. นักเรียนแต่ละคู่แสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน
3. ครูเก็บบทสนทนาที่นักเรียนแต่ง

Wrap up

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อดีของกิจกรรมบทบาทสมมติ พร้อมทั้งร่วมกันแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และปรับปรุงแก้ไขของการนำเสนอบทบาทสมมติของตนเอง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง อาชีพในอนาคต ชั่วโมงที่ 5-6

Warm up

1. ครูถามนักเรียนว่า What would you like to be in the future?
2. ให้นักเรียนตอบคำถาม
3. ให้นักเรียนจับคู่ กำหนดสถานการณ์ กำหนดตัวละคร บทบาทและช่วยกันแต่ง บทบาทสมมติในหัวข้อเรื่อง My Future Job
4. หลังจากที่นักเรียนแต่งบทบาทสมมติเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนมาแสดง บทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน

Presentation

1. อธิบายความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ของกิจกรรมบทบาทสมมติ พร้อมทั้ง แสดงตัวอย่างให้นักเรียนดูเกี่ยวกับกิจกรรมบทบาทสมมติ
2. สอนคำศัพท์หมวดอาชีพ และคำศัพท์ที่ใช้ในการถามตอบ อธิบาย เกี่ยวกับ ครอบครัว พร้อมทั้งประโยคที่ใช้ในการถามตอบอย่างถูกหลักไวยากรณ์ เช่น
  - Job occupation teacher nurse doctor engineer policeman pilot why because interesting exiting great wonderful etc.
  - What would you like to be in the future?
  - I would like to be .....
  - And you?
  - Because.....
  - Why are you interested in this job?
  - Etc.

Practice

1. ให้นักเรียนแต่ละคู่วิเคราะห์ตรวจสอบความถูกต้องของไวยากรณ์ของประโยคที่ แต่งในบทบาทสมมติ
2. ให้นักเรียนส่งบทสนทนาที่แต่ง
3. ให้การบ้านนักเรียนโดยการให้แต่งบทสนทนาเรื่อง My Future Job อีกครั้ง และมา นำเสนอในชั่วโมงถัดไป

Production

1. ให้นักเรียนแต่ละคู่เตรียมความพร้อมสำหรับการแสดงบทบาทสมมติ
2. นักเรียนแต่ละคู่แสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน

3. ครูเก็บบทสนทนาที่นักเรียนแต่ง

Wrap up

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อดีของกิจกรรมบทบาทสมมติ พร้อมทั้งร่วมกันแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และปรับปรุงแก้ไขของการนำเสนอบทบาทสมมติของตัวเอง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สัตว์ที่ฉันชอบ ชั่วโมงที่ 7-8

Warm up

1. ครูเปิดคลิปวิดีโอเรื่องสัตว์ให้นักเรียนดู พร้อมทั้งถามว่าชอบสัตว์ประเภทไหน เพราะอะไร
2. ให้นักเรียนตอบคำถาม
3. ให้นักเรียนจับคู่ กำหนดสถานการณ์ กำหนดตัวละคร บทบาทและช่วยกันแต่ง บทบาทสมมติในหัวข้อเรื่อง My Favorite Animals
4. หลังจากที่นักเรียนแต่งบทบาทสมมติเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนมาแสดง บทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน

Presentation

1. อธิบายความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ของกิจกรรมบทบาทสมมติ พร้อมทั้ง แสดงตัวอย่างให้นักเรียนดูเกี่ยวกับกิจกรรมบทบาทสมมติ
2. สอนคำศัพท์หมวดสัตว์ และคำศัพท์ที่ใช้ในการถามตอบ อธิบาย เกี่ยวกับ ครอบครั้ว พร้อมทั้งประโยคที่ใช้ในการถามตอบอย่างถูกหลักไวยากรณ์เช่น
  - Zoo dog cat pet giraffe dolphin hippo crocodile eagle turtle elephant etc.
  - What is your favorite animal?
  - I like .....
  - And you?
  - Because.....
  - What animal do you like the most in this zoo?
  - Etc.

Practice

1. ให้นักเรียนแต่ละคู่วิเคราะห์ตรวจสอบความถูกต้องของไวยากรณ์ของประโยค ที่แต่งในบทบาทสมมติ
2. ให้นักเรียนส่งบทสนทนาที่แต่ง
3. ให้การบ้านนักเรียนโดยการให้แต่งบทสนทนาเรื่อง My Favorite Animal อีกครั้ง และมานำเสนอในชั่วโมงถัดไป

Production

1. ให้นักเรียนแต่ละคู่เตรียมความพร้อมสำหรับการแสดงบทบาทสมมติ
2. นักเรียนแต่ละคู่แสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน

3. ครูเก็บบทสนทนาที่นักเรียนแต่ง

Wrap up

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อดีของกิจกรรมบทบาทสมมติ พร้อมทั้งร่วมกันแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และปรับปรุงแก้ไขของการนำเสนอบทบาทสมมติของตัวเอง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง สัตว์ที่ฉันชอบ ชั่วโมงที่ 9-10

Warm up

1. ครูเปิดคลิปวิดีโอเกี่ยวกับอาหารให้นักเรียนดู พร้อมทั้งถามว่าชอบทานอะไร เพราะอะไร
2. ให้นักเรียนตอบคำถาม
3. ให้นักเรียนจับคู่ กำหนดสถานการณ์ กำหนดตัวละคร บทบาทและช่วยกันแต่ง บทบาทสมมติในหัวข้อเรื่อง My Cooking
4. หลังจากที่นักเรียนแต่งบทบาทสมมติเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนมาแสดง บทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน

Presentation

1. อธิบายความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ของกิจกรรมบทบาทสมมติ พร้อมทั้ง แสดงตัวอย่างให้นักเรียนดูเกี่ยวกับกิจกรรมบทบาทสมมติ
2. สอนคำศัพท์หมวดอาหาร และคำศัพท์ที่ใช้ในการถามตอบ อธิบาย เกี่ยวกับ ครอบครั้ว พร้อมทั้งประโยคที่ใช้ในการถามตอบอย่างถูกต้องหลักไวยากรณ์ เช่น
  - Fish pork beef hamburger cheese butter egg omelet carrot onion ingredients sauce sugar pepper garlic chili etc.
  - What is your favorite food?
  - I like .....
  - And you?
  - Because.....
  - Can you cook .....
  - Can you show how to cook it?
  - It made of.....
  - Etc.

Practice

1. ให้นักเรียนแต่ละคู่วิเคราะห์ตรวจสอบความถูกต้องของไวยากรณ์ของประโยค ที่แต่งในบทบาทสมมติ
2. ให้นักเรียนส่งบทสนทนาที่แต่ง
3. ให้การบ้านนักเรียนโดยการให้แต่งบทสนทนาเรื่อง My Cooking อีกครั้ง และมา นำเสนอในชั่วโมงถัดไป

Production

1. ให้นักเรียนแต่ละคู่เตรียมความพร้อมสำหรับการแสดงบทบาทสมมติ
2. นักเรียนแต่ละคู่แสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน
3. ครูเก็บบทสนทนาที่นักเรียนแต่ง

Wrap up

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อดีของกิจกรรมบทบาทสมมติ พร้อมทั้งร่วมกันแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และปรับปรุงแก้ไขของการนำเสนอบทบาทสมมติของตัวเอง

ภาคผนวก จ แบบวัดทักษะด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล6 นครเชียงราย

2.1 แบบวัดทักษะด้านการพูดก่อนเรียน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	เกณฑ์การประเมิน		
		พูดคล่องแคล่ว (4)	ใช้ภาษาถูกต้อง ตามหลัก ไวยากรณ์ (3)	ออกเสียง ถูกต้อง (3)
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				
21				
22				
23				
24				

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	เกณฑ์การประเมิน		
		พูดคล่องแคล่ว (4)	ใช้ภาษาถูกต้อง ตามหลัก ไวยากรณ์ (3)	ออกเสียง ถูกต้อง (3)
25				
26				
27				
28				
29				
30				

ระดับคะแนน 9-10 หมายถึง ดีมาก

7-8 หมายถึง ดี

5-6 หมายถึง ปานกลาง

3-4 หมายถึง พอใช้

1-2 หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่านอยู่ที่ ระดับดี

2.2 แบบวัดทักษะด้านการพูดหลังเรียน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	เกณฑ์การประเมิน		
		พูดคล่องแคล่ว (4)	ใช้ภาษาถูกต้อง ตามหลัก ไวยากรณ์ (3)	ออกเสียง ถูกต้อง (3)
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				
21				
22				
23				
24				
25				
26				
27				

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	เกณฑ์การประเมิน		
		พูดคล่องแคล่ว (4)	ใช้ภาษาถูกต้อง ตามหลัก ไวยากรณ์ (3)	ออกเสียง ถูกต้อง (3)
28				
29				
30				

ระดับคะแนน 9-10 หมายถึง ดีมาก

7-8 หมายถึง ดี

5-6 หมายถึง ปานกลาง

3-4 หมายถึง พอใช้

1-2 หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่านอยู่ที่ ระดับดี

2.3 แบบวัดทักษะด้านการเขียนก่อนเรียน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	เกณฑ์การประเมิน		
		เนื้อหา ครบถ้วน (4)	เรียงลำดับ ถูกต้องทุก ประโยค (3)	ไวยากรณ์ ถูกต้อง (3)
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				
21				
22				
23				
24				
25				
26				
27				

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	เกณฑ์การประเมิน		
		เนื้อหา ครบถ้วน (4)	เรียงลำดับ ถูกต้องทุก ประโยค (3)	ไวยากรณ์ ถูกต้อง (3)
28				
29				
30				

ระดับคะแนน 9-10 หมายถึง ดีมาก

7-8 หมายถึง ดี

5-6 หมายถึง ปานกลาง

3-4 หมายถึง พอใช้

1-2 หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่านอยู่ที่ ระดับดี

2.4 แบบวัดทักษะด้านการเขียนหลังเรียน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	เกณฑ์การประเมิน		
		เนื้อหา ครบถ้วน (4)	เรียงลำดับ ถูกต้องทุก ประโยค (3)	ไวยากรณ์ ถูกต้อง (3)
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				
21				
22				
23				
24				
25				
26				
27				

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	เกณฑ์การประเมิน		
		เนื้อหา ครบถ้วน (4)	เรียงลำดับ ถูกต้องทุก ประโยค (3)	ไวยากรณ์ ถูกต้อง (3)
28				
29				
30				

ระดับคะแนน 9-10 หมายถึง ดีมาก

7-8 หมายถึง ดี

5-6 หมายถึง ปานกลาง

3-4 หมายถึง พอใช้

1-2 หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่านอยู่ที่ ระดับดี

ภาคผนวก ข แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย โดยใช้แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ระดับคะแนน

5=พอใจมากที่สุด 4=พอใจมาก 3=พอใจปานกลาง 2=พอใจน้อย 1=พอใจน้อยที่สุด

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. นักเรียนมีความสุขในกิจกรรมการเรียนรู้					
2. กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ					
3. ครูมีบทบาทเป็นเพียงผู้ชี้แนะและชี้แนะ					
4. กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษ					
5. กิจกรรมบทบาทสมมติสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
6. กิจกรรมบทบาทสมมติเหมาะสำหรับการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ					
7. กิจกรรมบทบาทสมมติน่าสนใจต่อการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ					
8. กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้นักเรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองได้					
9. เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาการเรียนรู้					
10. อยากให้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ จัดรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการเรียนการสอน					

คำอธิบาย

5 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง ความพึงพอใจมาก

3 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย

1 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

ภาคผนวก ซ รูปภาพกิจกรรม

ภาพ 1 แสดงบรรยากาศการจัดการเรียนการสอน

ภาพ 2 แสดงการมีส่วนร่วมในการเรียน

ภาพ 3 แสดงบรรยากาศในชั้นเรียน

ภาพ 4 แสดงการจัดการเรียนการสอน

ภาพ 5 แสดงการมีส่วนร่วมในการเรียน

ภาพ 6 แสดงการสนทนาภาษาอังกฤษ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	จตุพล นามนาย
วัน เดือน ปี เกิด	3 กุมภาพันธ์ 2536
สถานที่เกิด	อุดรธานี
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เชียงราย
ที่อยู่ปัจจุบัน	86 หมู่ 2 ตำบลหางาว อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย
ผลงานตีพิมพ์	ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จตุพล นามนาย (ผู้บรรยาย). (25 มกราคม 2562). การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย. ในการประชุมสังคมศาสตร์ วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 15 (หน้า 47-48).
รางวัลที่ได้รับ	-

